

Novinka: Už ne suchý – ale sušený humor! 27. 8. 2015

původní snímek / Když knihovnu plnou vtipů zasáhne H₂O * Příloha / Program Kremnických

e-GAG

GAGů! * Časopisy / Nebelspalter Nr.7/8 * Humor / Z našeho tisku * Ze světa / Belgie, Brazílie * Z Polska / Varšavský Vtip Jara; **Filutek** oceněn; Tunis odvolán * Blíženci / Dítě a domy aj. * Archív / 1 - Seznam vítězů **Gabrova**; 2 - Přehled svazků edice **Anekdoty** * Z domova / „Vtipy měsíce“ července: **Simon, Taussig, Fojtík**; Výstavy: **Plotěná**; „4 z 5“; **Slíva**; Z **Bartákovy** krabičky * Malá recenze na... / **Géza Halász: Retusált Művészettörténet** * **GAG** / **Ne, štěstí nechodí po horách**, ale... * Z pošty / **Karel Šmíd** * Glosa / **Největší humo-**

ristický festival (?) * „25“ / Vybráno ze **Škrty** (1990) * Dokument / Rozhovor s **Václavem Teichmannem** * **Kalendarium** * **FECO** / Oficiální web? * Ze Slovenska / **Kremnické GAGy**; **Cartoon Gallery**; **Bumerang!?**, **Mozgy v Prešově** * **3x** / **Letní čtení** - **Hrdý, Pálka a Dodal** * **Výsledky** / Turecko, Kypr, Polsko, Itálie, Izrael * **Propozice** / Brazílie, Makedonie, Španělsko, Rakousko, Polsko... * aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2015 / 8

XIII. ročník

OBRÁZKY: **BARTÁK, SLÍVA, NOS, ZÁBRANSKÝ, FRANKOWSKI, MILORADOVIČ, KAMBIZ, FLISAK, PIJET, NAYER, MYSYROWICZ, PITO, CHAVAL, ŠILOV, DODAL, HRDÝ, PLOTĚNÁ, TEICHMANN, RENČÍN, KOWARSKY, FOJTÍK, TAUSSIG, HALÁSZ, BONDAROWICZ, MAREŠ, WEGMANN, OTTISCH, CHAPPATTE, KÜHN, KAMENSKÝ, MELLO, TABAKA, STANKOVSKI, ŠMAGIN, VICO, BLATNIK, SHOOTY, ASADI, ZARADKIEWICZ, KUCZYNSKI, SZUMOWSKI - AJ.**

původní foto / **Největší česká sbírka publikací „cartoon“ doznala ztráty...**

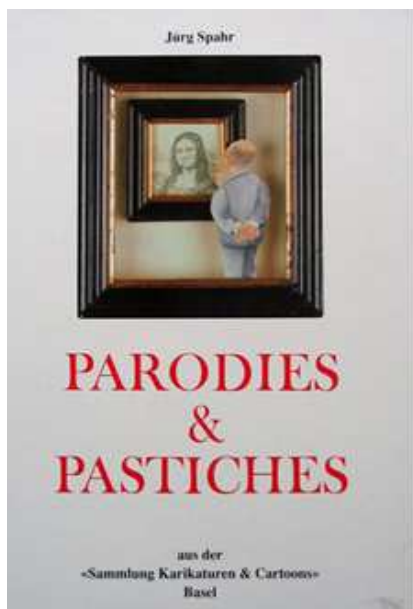

Aniž bychom chtěli událost příliš dramatizovat, je nám natolik blízká, že věnujeme potopě v redakci e-GAGu nejen úvodní snímek „sušení alb kresleného humoru“, ale i pár řádek a snímků uvnitř tohoto vydání. Snímek: **GAGfoto**

Začínáme! Počínaje dneškem začíná GAG přinášet výběry kreslených vtipů, v nichž se autoři věnují světoznámým malbám anebo sochám stejně světoznámých umělců. **Jacek Frankowski** (Polsko) nahoře aktualizuje *Michelangela Buonarottiho*, **Mileta Miloradović** (Srbsko) zve komiky ke kubistické *Guernice* *Pabla Picassa*. Ale tématem tohoto čísla je **Mona Lisa** !

Dnes začínáme s dlouho chystaným cyklem, který mapuje (no, to je asi moc silné slovo?) prostě ukazuje veselé kresby autorů, kteří se inspirovali slavnými a proto obecně známými díly významných výtvarníků, především pak malířů. Rembrandt, **van Gogh**, **da Vinci**, **Michelangelo**... a pár desítek dalších klasiků až k **Picassovi** a k **Warholovi** – ti všichni se stávají čas od času „oběťmi“ karikaturistů. A začalo to už dost dávno, takže i řada „przniců“, tedy autorů kresleného humoru, se už mezitím stala ve svém žánru rovněž klasiky.

Už několikrát bylo takové soudobé činění tématem různých soutěží, také v řadě výstavních katalogů a na několika výstavních plakátech se objevila právě takto „modernizovaná“ plátna či plastiky klasiků. **Jürgen Spahr** ze Švýcarska dokonce vydal celou knihu obrázků s takovými mutanty s názvem „**Parodie a pastiše**“ ze sbírky bazilejského Muzea Karikatur a cartoons, ale nikdy jsme ji v rukou nedrželi a tak zatím můžeme sloužit jen její obálkou (**viz obr. vlevo!**) a pár kýmisi oske-

novanými vybranými díly z jejího lákavého obsahu. Víme, že i leckterý český autor už „sedlal“ tohoto koně a v našem cyklu se budeme snažit našince neopomíjet. Což berte zároveň jako výzvu: nejen *Mona Lisa*, ale i další velká díla českého i světového výtvarna, které nám pošlete, mohou pobavit ostatní čtenáře a autory na stránkách e-GAGu.

Tajemství úsměvu Mony Lisy

V Gagu dnes začínáme – jak jinak – Leonardovou **Monou Lisou**, kterou pojímají kreslíři různě. Nejraději ji všelijak křiví (vysvětlují) úsměv, přistrojují záhadnou dámu a zapojují její nepopsatelný výraz do nečekaných akcí a souvislostí. Na vedlejším obrázku **nahoře vpravo (viz!)** vidíte plakát z pařížské výstavy iránského cartoonisty Nr. 1 **Kambize** v roce 2011.

Vedle vidíte jiný, pár desítek let starý kousek s Monou (od **Jerzyho Flisaka** z Polska) a na stránkách tohoto GAGu najdete další, poměrně pečlivě vybrané z přemíry kousků s tímto námětem skladovaných v redakčním archívu.

Jaký je rozdíl mezi parodií a pastiší?

Zde jsou základní definice:

A parody is a humorous or satirical imitation of a serious piece of literature or writing. It's also the genre of literary composition represented by such imitations. A bit broader, it's any humorous, satirical, or burlesque imitation, as of a person, event, etc.

A pastiche is a literary, musical, or artistic piece consisting wholly or chiefly of motifs or techniques borrowed from one or more sources. Also, it is an incongruous combination of materials, forms, motifs, etc., taken from different sources; hodgepodge.

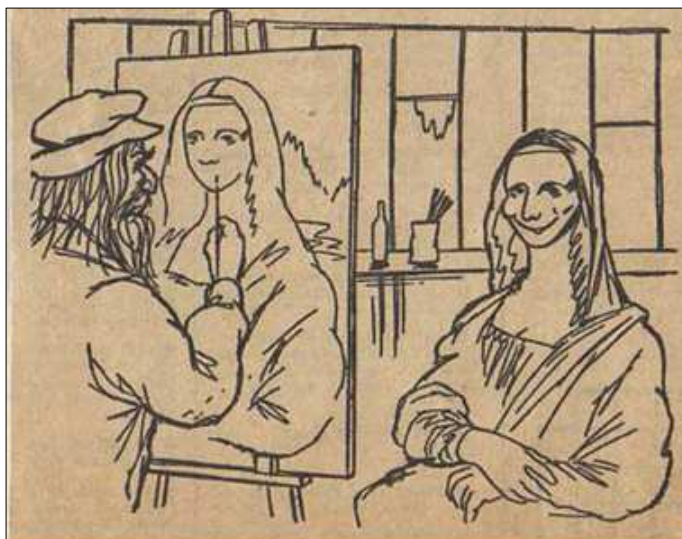

Jednou takovou možností, kterou asi lze vidět nejčastěji, je aktualizace. Obraz současné ženy na pozadí současných událostí, její výskyt v moderní době. Naše ukázky jsou dílem **Andrije Pijeta** z Kanady (vlevo) a **Talara Nayera** ze Sudánu (*Mona Lisa* v burce).

Jiní autoři si troufli na ještě větší modernizaci. **Witold Mysyrowicz** z Polska dokonce poslal na nákup do butiků *Monu Lisu* s kolegyní - *Dámou s hranostajem*, ze slavné dílny **Xxxxxxxx** **Xxxxxxxx**.

A **PITO** z argentinské Cordoby si dovolil vůbec nejvíc, když kromě úsměvu podkryl také přísné tajemství Monina živůtku.

Snaha zmocnit se s humorem jedné z velkých výzev **Leonarda da Vinci** není vůbec mladá.

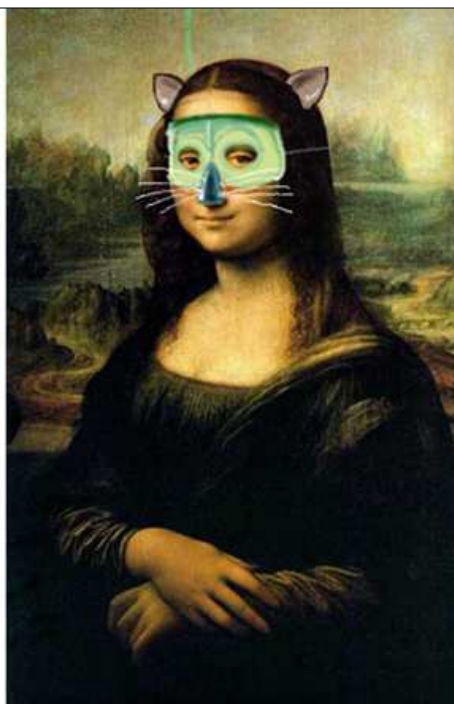
Už ve zlatých letech šedesátých (20. století) jsme měli možnost poznat práce významného francouzského karikaturisty **Chavala** a mezi nimi i tuto kresbu. Co si budeme povídat: tehdejší mistři cartoons uměli kreslit! Krom vtipu můžeme obdivovat i bravuru se kterou pojal jednoduchou kresbou nejen *Monu Lisu*, ale také právě ji portrétnujícího mistra *Leonarda* (**viz obr nahoře!**).

Nejen islámská dámská móda, ale i okénko k nakouknutí do cely může svým tvarem vnuknout nápad. Dalo tak vzniknout kresbě – normálnímu vtipu beze slov – od ruského autora **Vladimira Šilova** – získal za něj 3. cenu na bienále v sibiřském *Surgutu*. Koneckonců k Sibiři vězeňské téma přesně sedne. Seděli tu i větší osoby než nějaká italská dáma... a tajemství jejího úsměvu by z ní tady asi rychle vytloukli – soudí zřejmě autor.

Také v českých poměrech je *Mona Lisa* už tradičním tématem nejen ke kavárenským diskusím výtvarných kritiků, ale i jako výzva pro karikaturisty. Vyslyšela ji nejen dnes sem zařazená

čtveřice významných tuzemských autorů! Ale pro pořádek: na této straně dole je *Mona Lisa* od **Jiřího Slívy** (**vlevo**), který nejen toto slavné dílo už před dlouhým časem presentoval mj.

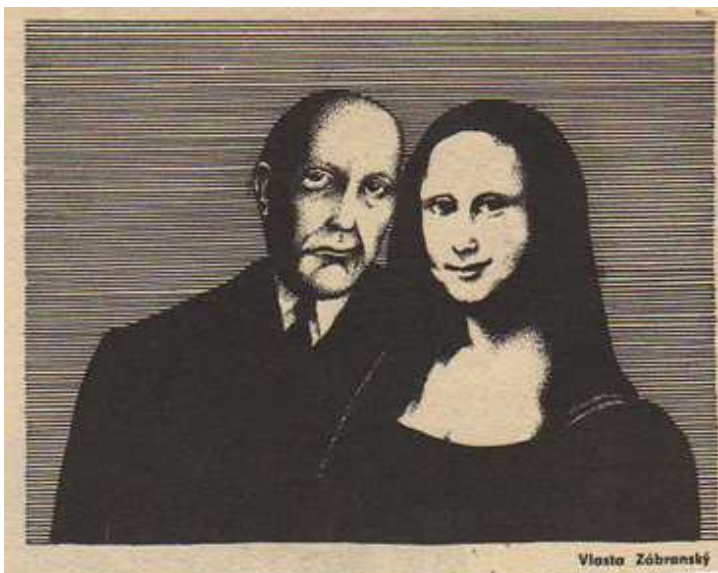

v humorném magazínu *Nebelspalter* i na četných výstavách - podobně si poradil také s *Celníkem* od *Henriho Rousseaua* i jinými esy.

Jeden úsměv za jeden frank - vhod'te sem.

Vpravo pak je ta světoznámá kočka očima **Jiřího NOSa Nováka**. Na další straně najdete i daleko starší obrázek od **Vlasty Zábranského** a s ním i

jednu z ilustrací **Miroslava Bartáka** ke knize oblíbeného autora *Františka Koukolíka*.

...Diskobolos i Venuše, Warholovy plechovky i Dalího ohebné hodiny, Piccasova Guernika...

V redakci se už těšíme, až tyto další soubory najdete v GAGmagu. A jedno upozornění – už na příští straně najdete *Malou recenzi* na album Maďara **Gézy Halasze**, který má obdobného koníčka...

Brněnská hvězda cartoons jménem *Zábanský* až do chvíle, kdy opustil žánr a přešel na své typické „barvy“ v kožených rámech úspěšné již dlouho před koncem tisíciletí především u kupců ze zahraničí, vyhrával mnohem řídčeji v těch časech pořádaná mezinárodní klání (kupř. ve *Skopje*).

Naše ukázka je ovšem zajímavá jako potvrzení názoru, že současné pomnutí lidstva pořizováním tzv. „selfies“ není nic nového. *Vlastík* publikoval toto selfičko s VIP *Monou Lisou* (**viz obr. vedle!**) již o nějaké dvě generace dřív...

A co ještě třeba vědět?

Za A) - máte-li pocit, že vaše vlastní verze *Mony Lisy* by mohla zajímat ostatní abonenty našeho měsíčníku, neváhejte. Posoudíme, poděkujeme a možná zařadíme.

Za B) – *Giacondou* to samosebou nekončí! Ale ani *Leonardem da Vinci* – vždyť jeho vrcholných a světově známých děl je přece více...

Za C) – Jen namátkou si projdeme složku, v níž už pár let schraňujeme vtipy, které využívají původní díla; jde nejen o Munchův „*Výkřik*“ anebo Rodinova „*Myslitel*“. Michelangelo anebo Rembrandt. Gauguin či van Gogh. Kromě známých prací chceme využít i kousky od tuzemských výtvarníků...

Kresba vpravo dole: Géza Halász

Do příštího čísla plánujeme zařadit vtipné kresby na téma **August Rodin: „Myslitel“**. Ale ten nápad, jak homo sapiens přemýšlí v sedě na klosetu - už neposílejte. Těch už máme až až...

Toto album je nevšední hned z několika důvodů. Uvedme nejdřív ten zcela aktuální – ač byla publikace nahoře ve sloupci určeném k brzkému recenzování, přežila stropní sprchu v redakci GAGu bez jediné stopy po vodním živlu, zřejmě ukryta pod nějakým větším formátem a vynesena z místa pohromy jako jedna z prvních. Druhá jeho nevšednost je v tom, že jde o sbírku obrázků maďarského autora; pokud nás paměť neklame, jde v tomto ohledu v GAGu o recenzní premiéru. Nu a ta třetí nevšednost je patrná od prvního pohledu – týká se o druh výtvarného humoru, který Géza Halász předkládá v pevně vázané podobě čtenářům na více než stovce stránek obvyklého knižního formátu.

Začneme hned zpřesněním poslední věty. Čtenářům je určena menší část knihy na začátku (str. 3 až 26) a na konci (str. 98 – 103). Ovšem jen těm maďarským. Překladem obsahu, předmluvy a úvodního slova autora se vydavatel sbírky „*Mundus Magyar Egytemi Kiadó*“ z Budapešti neobtěžoval. Což trochu mrzí hlavně u tuctu tiskových stránek, které v knize zabírá interview s výtvarníkem – doprovázeným snímkem, na nichž troubí umělec na trubku počínaje 50. lety (v pionýrském kroji) přes léta 60. (v buňce) a konče trubením i sedmdesátých letech minulého století (ale v knize nechybí ani jeho fotoportrét bez trumpety, soudobý – tedy z roku 2008, kdy publikace v Budapešti vyšla - se zarámovaným portrétem velmože Halásze na obálce!)

Pokud jde o překlad (míněn je ten obvyklý - do angličtiny) jde hlavně o ten dlouhý rozhovor Ivána Franka s Gézou Halászem, který by jistě vysvětlil, nakolik je muzicírování a výtvarničení navzájem propojeno. V textu se objevují termíny jako „*Magyar Karikatúra Művészeti Fesztivál*“ (1998) anebo „*Montreáli Karikatúra Fesztivált*“...

A tak aspoň pro ilustraci jedna z otázek a odpověď v originále: „*Ezt te humorosnak talál-tad?*“ - „*Igen. Hogy pontosan miért, aszt ne kérdezd, mert nem tudom.*“

Věříme, že si každý vážnější zájemce informaci o autorovi dokáže vygooglovat a najít i více názorů umělce na hudbu a humor. My jsme zatím našli na úplně poslední straně knihy aspoň pár životopisných dat. Tu jsou: **Géza Halász** je „*satirical fine artist, web-grafic artist, cartoonist and economist(!)*“.

Narodil se v Szolnoku v r. 1947 a v r. 1978 získal postgraduální doktorát na ekonomické universitě v Budapešti. Pracoval v médiích a po roce 1989 jako odborník na média a multimediální subjekty na známé škole. Coby cartoonista začínal ve studentských novinách (1968-1971) a první výstavu měl na *Karl Marx University of Economics*; první mezinárodní účastí byla *Ars Electronica* v rakouském Linci. A první první cenu obdržel na *Int'l Cartoon Exhibition* v Budapešti v r. 1988.

Na obraze G. Halásze: *Rembrandt van Rijn + Michelangelo Buonarroti* = pozoruhodné spojení Mistrů

Pro vás, kteří jste úvodní slova vynechali, nyní to hlavní. Obrázky.

Pokud se vám vybaví z našich významných kolážistů třeba *Bohumil Štěpán* (o jeho díle dlouho chystáme větší text s ukázkami) anebo slovenský mistr fotomontáží *Ernest Svrček* (nedávno jsme se opožděně zmínili o jeho sedmdesátce) nebude to úplně přesné. Blíže k takové tvorbě má jiný Slovák *Pavel Taussig* (dnes v Německu), jenž často využívá k novému nápadu stará dobrá díla z výtvarné historie. Ale v něčem je *Halász* přece jen jiný. Hlavně v tom, že rád kombinuje právě tyto klasické obrazy. A už nepracuje s nůžkami a lepidlem, neboť to vše činí ve svém počítači (nemohu sice sloužit informací, který program to umožňuje, ale jistě ho už nejedem čtenář e-GAGu zná).

V albu lze najít i kombinace starého uměleckého díla s reálem, tedy třeba s fotkou vlaku, malované postavy se objevují v interiéru tramvaje a monitor počítače je zasazen do romantického budoiru. Vybrali jsme ty obrázky, kde se prolínají nebo spolu kontrastují dva notoricky známé obrazy.

Autor v tomto směru samozřejmě počítá s určitou úrovní diváka, který tato díla dávno zná (ale pro jistotu v knize nacházíme jména malířů uvedena pod obrázky). Pro nás je to dobře, protože určitě třetina z nich jsou klasici maďarského malířství, které u nás neznáme. Ale pak už se bavíme: Boticelli, Picasso a Manet, Tizian, Chagall, Breughel, Bosch, Delacroix, Toulouse-Lautrec, Rjepin, Gaugin, van Gogh (*Gogh s Edouardem Manetem anebo s Henri Matissem*), Dalí –

celkem je ve svazku těch výtvorů 61, ale některé jsou „roztaženy“ do více stránek.

Zde jsou čtyři díla, která ukazují způsob práce (či způsob humoru) Gézy Halásze. (ih)

Nahoře: **Tizianova** *Venuše*; **van Goghovi** do Arles nadělil *Halász* Olympii od **Eduarda Maneta**.

Dole vlevo **da Vinci + Munkácsy Mihály**; vpravo Stalin na Tahiti; **Paul Gaugin + Boris J. Vladimírski**

45. Santalín Tahiti

(Paul Gaugin: Szepítelen fogantata; Boris Jermejevics Vladimírski: Stálin, Szálinnak)

Tady je jeden z nejzajímavějších pokusů o spojení „vážného“ umění a „výtvarného humoru“. V souvislosti s předchozími ukázkami všeho možného, co už provedli karikaturisté s posvátnou ikonou „L’Artu“ – Mončou Lízou, nemůžeme opominout tento přetisk devíti „**Giacond**“ z Mladého světa (ten v 60. převzal celou stránku z Francie). Už nevíme, kdo ty „parodie“ ve stylu 3 světoznámých malířů a 6 světoznámých cartoonistů zplodil. Ale povedlo se to! Tu jsou „jakobyautoři“: *Chagall*, **Siné**, *Kukryniksy* – *Peynet*, *Picasso*, *Dubout* - *Miró*, *Mittelberg*, *Effel*. Červeně jsme vyznačili jména čtyř tehdy populárních francouzských cartoonistů. A černě dvou nejuťočnějších antikapitalistických satiriků 50. let minulého století... (G-men)

O nás bez nás?

Pokud bych dostal nápad, tak jako Slováci před dávnými lety s *Kremnickými GAGy*, uspořádat také v České republice „*Humor Fest*“, určitě bych chtěl především divadelní a hudební produkce „doplnit“ i o humor výtvarný, tedy o výstavu vtipů. A samozřejmě bych se v tomto směru obrátil jako první na Českou unii karikaturistů, jako spoluorganizátora či dodavatele výstavy „na klíč“.

Pokud bych byl aktivním členem představenstva ČUKu a dozvěděl se o konání nového a „největšího festivalu humoru v Česku“, okamžitě bych se pořadatelům přihlásil se svou nabídkou spolupráce - vždyť jen hotových výstav na všelijaká témata má spolek k dodání hned několik. A je (či donedávna byla) schopná zajistit i jakoukoliv výstavu na přání pořadatele - a to rychle a spolehlivě.

Pro účast ČUKu na prvním (3. a 5. 7. 2015) či dalších ročnících festivalu (o nichž se však po letošní katastrofální návštěvnosti akce dá pochybovat) by hovořila nejen ona letošní výstava ke čtvrtstoletí od zrození spolku karikaturistů, ale hlavně těch předchozích pětadvacet let, které jsme věnovali propagaci našeho žánru i našeho spolku. Pokud se ukáže, že pořadatelé z Příbrami o existenci nebo možnostech unie, anebo nové představenstvo České unie karikaturistů o přípravách *Humor Festu* nevěděli, je něco důležitého v nepořádku. Ztráta vzniklá odchodem zakládajících členů z vedení spolku (*Barták, Kučera, Hanousek*) je větší, než jsme si mysleli. Ale ono vlastně i zjištění, že oba „partneři“ o sobě věděli, ale k ničemu kloudnému (čti kladnému) to nevedlo, by bylo docela dost vypovídající. Pomalu se stává normou, že právě „živnostníci“ v kresleném humoru (typu *Petra Urbana* či *Mirka Vostrého*) mají oproti nám („družstevní“) - větší tah na bránu...

Teď už lze čekat jen další pokus podnikavců či amatérů o vzkříšení dalšího humoristického nebožtíka - po mnoha nezdarech s *Dikobrazy* bude pravděpodobným kandidátem nejspíš *Haškova Lipnice*. Opět se obejdou bez ČUKu? GAGmen

O programu festivalu humoru v Příbrami vyšly i články v místním tisku včetně fotografie a pro kontrast uvádíme i názory návštěvníků. Více najdete na webu:

<http://www.pribram.cz/clanek/prokopskou-pout-i-humor-fest-poznamenaly-vysoke-teploty/2389/>

Tento víkend se v Příbrami konaly hned dvě velké společenské akce. Tradiční Prokopská pouť na Březových Horách a také první ročník *Humor Festu*. Do areálu Nového rybníka, kde se novinka uskutečnila, však dorazilo jen několik stovek lidí. Ve fotogalerii si můžete prohlédnout snímky z vrcholu sobotního večera, kterým byla show *Na stojáka* v historicky největším formátu. Sedačky letního kina však byly i přes výborné výkony účinkujících zaplněny jen zhruba z necelé třetiny. Podle ohlasů na sociálních sítích byla viníkem slabé účasti kromě vysokých teplot i špatná propagace akce.

Ohlasy z webu:

Ostudná akce. Mám dojem, že ji organizoval organizovaný podvodník. Naše peníze skončily v žumpě, kulturní žumpě! Požaduji prošetření této zpackané akce!

Víc účinkujících než diváků

Někde se to asi zvrtilo. Redaktor je ještě vůči vedení příbramské radnice velmi loyální, že předložil snímky z vrcholu akce. Z průběhu běžného humorného dne by na fotkách nebyl skoro nikdo. Začátek prázdnin, prodloužený víkend, to přece bylo jasné, že lidé nikam nepojedou a zůstanou v Příbrami, ceny mírné, letáky vy-lepené na popelnicích, na kruhových objezdech zapíchnutá dřevěná tyč s papírovou cedulí a nápisem snížené vstupné 100 korun; inu, štedrá dotace a podpora vedení radnice měla přinést obdivuhodné výsledky, ale někde se to asi zvrtilo. (Z hlasů k akci)

Přinášíme úplný seznam laureátů hlavních cen mezinárodního bienále v bulharském Gabrovu. Až do roku 1991 byli laureáty *Zlatého Ezopa* jen autoři z těchto pěti států. Jak se seznamu vidět, západoevropští anebo američtí autoři získávali nejvyšší ocenění až od r. 1991 a z každého státu vždy jen jeden. Oba čeští (českoslovenští) zástupci patří ještě do éry Dikobrazu.

Zlatý Ezop (GP) Gabrovo: vítězové:

1973 - ERDOGAN BOZOK, Turkey
 1975 - GEORGI CHAPKUNOV, Bulgaria
 1975 - ANDREJ NEKRASOV, USSR
 1977 - SERGEJ TJUNIN, USSR
 1979 - ADOLF BORN, CSSR
 1981 - STOYAN VENEV, Bulgaria
 1983 - MANUEL HERNANDEZ, Cuba
 1985 - VLADIMIR RENCIN, CSSR
 1987 - MIKHAIL ZLATKOVSKY, USSR
 1989 - REINERIO TAMAJO, Cuba
 1989 - EMIL STOJČEV, Bulgaria
 1989 - ZAHARI KAMENOV, Bulgaria

1989 - EDGAR VALTER, USSR
 1991 - ANTHONY DAVIES, Northern Ireland
 1993 - RAIMO KANERVA, Finland
 1995 - BERNHARD HOLLEMANN, Austria
 1997 - YUJI HIRATSUKA, U.S.A.
 1999 - CAN GOKNIL, Turkey
 2001 - KATSURO NAKAI, Japan
 2003 - KUMNAM BAIK, Korea
 2005 - VJAČESLAV BIBIŠEV, Russia
 2007 - CVETAN KOLEV, Bulgaria
 2009 - AGIM SULAJ, Italy
 2011 - GEORGI BALABANOV, Bulgaria
 2013 - CEMALETTIN YILDIZ, Turkey
 2015 - NIKOLAJ ANGELOV, Bulgaria

Mezi šestadvaceti nositeli ceny převažují domácí, následování Rusy (Sověty)

Bulharsko:	7
Rusko (SSSR):	5
Turecko:	3
Kuba:	2
Česko:	2

Anekdoty Lidového nakladatelství (mj. též kreslené)

Soupis edice *Anekdoty*, vydávané v sedmdesátých letech minulého století (1969 - 1981) Lidovým nakladatelstvím (dříve sovětským) bývaly souhrnem vtípů na různá témata a z rozličných oblastí. Krom toho, že jednotlivé štíhlé svazečky ilustrovali výtvarníci, kteří měli blízko k humoru, ve druhé polovině existence se některé svazky zaměřily přímo na sbírky kreslených vtípů konkrétních autorů (*Born, Jiránek, Suchý a Hlavín*) anebo i zemí (Polska a Ruska). Z „ilustrátorů“ to byly desetisvazkové éry - nejprve *Jiřího Šlitra* (sv. 1. - 10.), pak *Nepraktky* (sv. 11. - 20.) a na závěr v letech 1974/77 nastala dlouhá a jen zřídka přerušovaná éra ilustrací *Adolfa Borna* (svazky 21 - 50). U svazků ilustrovaných někým jiným (kupř. *L. Rada, O. Sekora* či dokonce *K. Pejmová(!)*) jsou jména zvláště zřetelně, knížky věnované pouze kresleným vtípům jsme vyznačili tučně.

1. Anekdoty na šťastnou cestu vypráví Jiří Štuchal, 1969, *kresby Jiří Šlitr*
2. Anekdoty o spisovatelích, 1970, *vybral a uspořádal Jaroslav Thiele, kreslil Ladislav Rada*
3. Trampské anekdoty, 1970, druhé vydání 1978, *vybral a uspořádal Miki Ryvola,*
4. Anekdoty pana Kohna, 1970, *vybral a uspořádal Bedřich Zelenka, ilustrace Jiří Šlitr*
5. Anekdoty ze sombrera, 1970, *vybrala a uspořádala Jana Moravcová, ilustrace Jiří Šlitr*
6. Anekdoty za školou, 1970, *vybral a uspořádal Jiří Štuchal, ilustrace Milan Albich*
7. Šoférské anekdoty, 1970, *vybral a uspořádal Josef Šulc, ilustrace Ladislav Rada*
8. Jaroslav Vojta vypráví, 1971, druhé vydání 1978, *uspořádal Jiří Štuchal, ilustrace Jiří Šlitr*
9. Žena v zrcadle, 1971, *vybral a uspořádal Jan Čištín, ilustrace Jiří Šlitr*
10. Anekdoty a legrace s panem Hlustvisihákem, 1971, *napsal Bedřich Zelenka, ilustrace Jiří Šlitr*
11. Anekdoty pana vrchního, 1971, *vybral a uspořádal Jaroslav Štěpánek, ilustrace Jiří Šlitr*
12. Námořnické anekdoty, 1971, *vybral a uspořádal Zdeněk Krýsl, ilustrace Jiří Šlitr*
13. O lordech, 1972, druhé vydání 1976, *vybrali Ferd. Klimeš a Bedř. Zelenka, ilustr. Neprakta*
14. Anekdoty a semtamfóry, 1972, *vybral a uspořádal Jožka Štětina, ilustrace Neprakta*
15. Skotské anekdoty, 1972, II. vydání 1977, *vybrali Ferd. Klimeš a Bedř. Zelenka, il. Neprakta*

16. Anekdoty s krokodýlem, 1972, ze sovětských časopisů text a ilustrace vybral Jiří Barbaš
 17. Anekdoty okolo stola-la-la, 1973, vybral Jiří Štuchal, kreslil Neprakta
 18. Anekdoty z ateliérů, 1972, druhé vydání 1981, vybral a uspořádal Jan Suchl, ilustrace Neprakta (První vydání s chybným číslem 20 uvnitř knihy, druhé vydání jako číslo 20)
 19. Doktorské historky a anekdoty, 1973, napsal Svatopluk Káš, nakreslil Neprakta
 20. Anekdoty z dávných dob, 1973, vybral a uspořádal Václav Holub, ilustrace Neprakta
 21. Anekdoty s reklamou, 1973, vybral a uspořádal Jiří Tunkl, ilustrace Neprakta
 22. Anekdoty z Gabrova, 1973, vybrala a uspořádala Marta Kadlecová, ilustrace Neprakta
 23. Psycho anekdoty, 1974, (2. vydání 1980), vybral Milan Bouchal, ilustrace Adolf Born
 24. Anekdoty o dovolené a na dovolenou, 1974, vybral Josef Pitlík, ilustrace Adolf Born
 25. Sportovní anekdoty, 1974, vybrala a uspořádala Anna Reinišová, ilustrace Adolf Born
 26. Anekdoty od přátel, 1974, vybrala a uspořádala Marta Kadlecová, ilustrace Adolf Born
 27. Rodinné anekdoty, 1974, vybral a uspořádal Jan Hromádka, ilustrace Adolf Born
 28. Anekdoty Křížem krážem, 1974, vybrala a uspořádala Olga Novotná, kreslil Adolf Born
 29. Z protentokrátu, 1975, sebral a uspořádal J. Vojtěch, ilustrace **Ondřej Sekora**
 30. Anekdoty zpod pultu, 1975, vybral a uspořádal Josef Pitlík, ilustrace Adolf Born
 31. Anekdoty z apatyky, 1975, napsali Antonín a Vlasta Prokešovi, kreslil Adolf Born
 32. Anekdoty ze šapitů, 1975, vybrali Luděk Kovanda a František Janura, ilustr. Adolf Born
 33. Anekdoty z Karpat, 1975, vybral a uspořádal Karel Pařha, ilustrace Adolf Born
 34. Anekdoty od Baltu, 1975, vybral a uspořádal Jaroslav Trobl, ilustrace Adolf Born
 35. **Anekdoty s A. Bornem**, 1976, vybral, uspořádal a graficky upravil Milan Albich
 36. Anekdoty Lidové Francie, 1976, vybral a uspořádal Ludovít Šulc, ilustrace Adolf Born
 37. Anekdoty pro všední den, 1976, ze sovět. časopisů vybral Josef Pitlík, kreslil Adolf Born
 38. Anekdoty z Polska, 1977, vybral Ivan Král, ilustr. pol. karikaturistů vybral Milan Albich
 39. **Vladimíra Jiráka** anekdoty o civilizaci, 1977, vybral a uspořádal Milan Albich
 40. Anekdoty s němou tváří, 1977, vybral ing. Zdeněk Kolečka, kresby **Karla Pejmlová**
 41. Tužkou a perem, 1978, sestavil Jiří Barbaš
 42. Anekdoty slunné Itálie, 1978, z ital. humoru vybral Stanislav Krejčí, ilustrace Adolf Born
 43. Anekdoty při tokajském, 1978, z maďar. humoru vybral Ludovít Šulc, ilustrace Adolf Born
 44. Anekdoty Velké Británie, 1979, vybral a sestavil Ferdinand Klimeš, ilustrace Neprakta
 45. Anekdoty J&S "Sběrné suroviny", 1979, napsal **Jarmil Sekera***)
 46. Anekdoty s Nepraktou, 1979, vybral a uspořádal Milan Albich
 47. **Anekdoty** pro černou hodinku, 1979, napsal, vybral a nakreslil **Ondřej Suchý**
 48. Anekdoty lesů, vod a strání, 1980, napsal a uspořádal Jaroslav Srnka, ilustrace Adolf Born
 49. Anekdoty s **Vladimírem Hlavínem**, 1981
 50. Na rozloučenou, 1981, vybral a sestavil Jura Bagár, ilustrace Adolf Born
- Připravil: **Jan Koutek**; poděkování při doplňování tohoto seznamu patří **Lukášovi Kučerovi**

*) *Anekdoty J&S* - autor **Jarmil Sekera** / není to ten autor, co kreslil za normalizace na str. 2 Dikobrazu takové divné kresbičky - údajně proti nepřítelům socialismu? (Omluva, pokud jde o mýlku!)

Omluva: Sem patří **veliká omluva** – byť trochu **omluvitelná**. V provizorních podmínkách, v nichž se rodilo poslední číslo GAGu (jiný počítač a jiné vlastně všecko včetně místnosti) se kdesi zatoulaly některé články, byť byly uvedeny v obsahu na str. 1. Dva z těchto materiálů jste právě nyní našli v rubrikách Archív 1 a Archív 2. Co nás ovšem mrzí nejvíc, byla aktuální událost a s ní spojená Glosa, která nyní vychází více než měsíc po konání pokusu o podivné „Příbramské GAGy“. (g-men)

Kresba: **Marcin Bondarowicz** (Polsko) "EU v. Rusko" = **3. cena** v mezin. soutěži *Bucovina* (Suecava)

Rozhovor s Václavem Teichmannem

(přes tucet let starý a přitom stále živý)

Tento text byl psán a pak otištěn v týdeníku *Mladý svět*. Tehdy už tento kdysi populární a pro vysokou kvalitu respektovaný časopis po mnoha stránkách hynul na úbytě. Projevilo se to, aspoň co pamatuji, že jsem za rozhovor nikdy nedostal honorář... Zjistil jsem nyní, že text byl v mém počítači uložen **17. listopadu 2003**, ale mám pocit, že je ještě o něco starší.. Přesto se z dnešního hlediska jeví jako hodně zajímavý. A to nejen proto, že je autentickým pramenem o stavu uvažování jednoho z dodnes aktivních českých karikaturistů počátkem třetího tisíciletí. A lze proto tehdejší myšlení tazatele i tázaného konfrontovat se současným stavem v téže oblasti... Pro tento GAG byl rozhovor jen drobně prokrácen v částech, které jsou z dnešního hlediska nepodstatné. Tehdejší titulek a úvodní věty o dnes už více než šedesátiletém autorovi jsme ponechali v původním znění:

Dokument / Lesk a bída karikatury v Čechách – Václav Teichmann

Patří k nejpřitažlivějším novinovým i výtvarným žánrům. Budí okamžitou divákovu (čtenářovu) pozornost. Přesto se o ní málo mluví, píše.

Jaká je a jaké má problémy karikatura v Čechách?

Proč je u nás tak málo dobrých portrétních karikaturistů?

Proč se neprosazují v našich médiích tak jako jinde ve světě?

O tom mluvíme s jedním z mála dobrých. Jmenuje se *Václav Teichmann*.

Narozen v Brně 1954. Rozvedený, žije na Moravě na úpatí kopce Kosíře. Pět samostatných výstav (3x Praha, Stockholm, Göteborg), desítky společných. Jeden z českých karikaturistů, který se prosadil v zahraničních denících. Kreslil 5 let ve Švédsku. Získal ceny za portrétní karikatury v ČR a Skandinávii. Starší čtenáři jej znají z dřívějšího Svobodného Slova a z Mladého světa, dnes kreslí převážně do Mladé Fronty Dnes.

Jaké máte rád lidi?

Vždycky jsem měl slabost pro inteligentní lidi. Chyba, lepší je mít slabost pro charakterní lidi.

A jaké nejraději kreslíte?

Dědky.

Kreslíte podle fotografií?

Všechny, kteří jsou na onom světě a zhruba polovinu těch, kteří tam teprve budou. Kreslit podle živého modelu je lehčí, natočíte si je jak potřebujete. Sehnat je, je obtížnější.

Kolik „hlav“ máte?

Zhruba pět set.

Kreslíte málo ženy, proč?

Mám jich nakreslených asi padesát. Většina žen zahazuje své výrazné rysy, makeupuje nerovnosti, anuluje ostré linie, oslabuje hru světla a stínů. Mnohé si nechávají přeoperovávat oči, rty i tvary. Sledují tím přirozeně své zájmy – mršky jedny. Pro karikaturu jsou dobré extrémní obličejové a neharmonické proporce. Neměl bych chuť kreslit miss. Ty mohou karikaturistovi jen zkazit náladu. Kromě toho, že portrétní karikatura je zvýrazňováním rysů, je také snahou o postižení charakteru. Hledá se zkratka a nadsázka, která charakterizuje nejen podobu. Snažím se nakreslit uraženost /Benda/, nevypočitatelnost /Arafat/, démoničnost /Dalí/, hořkost /Hegerová/... jakmile něco takového člověk v sobě má, tak se karikuje dobře. Pomáhá mi představa, jak by to hrál /vlastně karikoval/ např. Polívka. U miss by se dal udělat ten jejich pláč vítězek. Je to extrémní pitomost, dělala by se fajn. Zato u ministra vnitra mohu dělat celé karikaturistické etudy, už jenom díky té funkci.

Máte nějakou tvář, která je pro vás krásná?

Jo. Karola Sidona. Svou nahrbeností jako by tajil jak klasicistně vypadá. Má těžká sešikmená víčka, mluvící oči, klasické rty, vlasy klukovsky vpředu - působí zdvořile nadšeně. Zvláštní kombinace. Sidon je krásný, v závěsu za ním Botticelliho Venuše - má nejen mluvící oči.

Máte nějaké vzory?

Kreslířské? Vladimír Nagaj. Jeho ilustrace mám asi nejvíc rád. Po Ladovi a Jiřím Winterovi (Nepraktovi) se pro mne objevil jako svébytný, odvážně a volně pracující s živě taženou silnou linkou... jeho kresbu miluji. Škoda že nikam nekreslí, došel ve volné lince nejdál z nás všech právě kreslících. V kresleném humoru Born - klasický, Jiránek - geniální, Hrdý - ab-

surdní, Pálka - lidský, Renčín – jemný a intelektuální, Slíva – artistní a promyšlený, Vyčítal – výtvarně nejběsilejší, Zábranský – melancholický (autory uvádím abecedně). V portrétní karikatuře *David Levine*.

Kdo tady umí kreslit portrétní karikaturu?

Vladimír Jiránek, Karel Saudek, Ondřej Suchý, Štěpán Mareš...ti všichni umějí kreslit rukama. Jinak je tu také dost obkreslovačů fotografií a computerových vybarvovačů. V zemi, veliké jako ta naše, bývá zhruba dvacet karikaturistů, z toho deset dobrých. Portrétní karikatura vždy byla blízko kreslení vtipů. I v praxi je to jedna skupina, která se uplatňuje v novinách a časopisech. U nás je kreslířů vtipů tradičně víc než portrétních karikaturistů. V české novinové kresbě vidím tři jasnější směry. Silná černá linka jako nositelka prudší zkratky, to byl Lada a je Winter, Nagaj a Jiránek. Poetická linka: to byli Hoffmeister, Holý, a je Renčín. Ilustrativní přístup, který se dnes začíná uplatňovat: to byl Kupka a je Zábranský, Slíva, Reisenauer, sem se snažím patřit i já. Souvisí to také s rozvíjející se technikou tisku a s vlivem komputelizace na kresbu. Odulé komputerizované kresby nemiluji. Mimochodem, Barták se se nedá zařadit, je velmi výjimečný.

To jste mluvil o kreslení samotném. A co náměty?

V nápadech ustoupila cílená útočná karikatura (komunální satira odešla s komunistickými kreslíři) a nejvíc vidíme absurdní a existencionální témata. Pokud někdo něco vymyslel v období „budování komunismu“, tak to byl Jiránek s ekologickými náměty, Holý s poetickými, Renčín s filosofickými a Michal Hrdý s „teniskoidními“.

Nezdá se vám, že vtipů a karikatur je v tisku pořád méně?

Nejfrekventovanějšími kreslíři jsou Jiránek a Renčín, dnes klasici. Vyčítal, Pálka, Saudek a další klasici jsou k vidění už málo. Pak zůstává parta těch, kteří se začali objevovat v 80. letech. Slíva, Mikolášek (MIKL), Hrdý, je nás asi dvacet. Proč není v novinách a časopisech víc kreseb, je věcí šéfredaktorů. Zmatek a také neprofesionalita v redakcích ovšem přeje víc těm, kteří položí na stůl 50 kreseb a z těch se narychlo vybírá - je to nejméně pracné. Editor má totiž moc jiné práce, než se věnovat karikaturistům. Kreslit na objednávku určitá témata a být v denním styku vyžaduje konkrétní práci některého z editorů s kreslířem.

Ale tenhle problém tady byl už koncem 60. let. Od té doby se nic nezměnilo, redakce možností karikatury stále plně nevyužívají. Naposledy jsem viděl velkou aktuální karikaturu na titulu ještě ve Hvízd'alově Týdnu...

Existuje soutěž o nejkrásnější noviny světa. Několikrát ji vyhrály švédské noviny *Göteborgs Posten*, skutečně velmi krásné noviny. Stídadají se s Francouzi, inu kulturní národ. Bydlel jsem v Göteborgu několik let a i když jsem kreslil do konkurenčních novin, něco jsem tam uveřejnil. Hlavním kreslířem je tam Ulf Svennigsson, excelentní karikaturista. Stálých kreslířů je tam pět (!), jedním z nich Slovák Juraj Cajchan. Zastupuje intelektuálně humor beze slov a je dobrej. Göteborgs Posten mají velký, světový formát, jsou celobarevné, staví na velkých fotografiích a velkých kresbách. Jiráňka dnes dávají Lidovky jen do klasických obdélníků. Prostě vtip v obdélníčku, autorova myšlenka a konec. Jenže Jiránek nejen krásně myslí, ale krásně kreslí. Má skvělou volnou linku. S Renčínem jsou to žijící klasici a redakce tuto skutečnost málo využívají. Proč tihle dva kreslíři nemají kresby přes půl strany, jako dříve lámal kresby Jan Kašpar v *Tvorbě*? Když se zvětšila kresba Dušana Pálky, byla to krása. Taky to dělal kdysi šéfredaktor Jan Dvořák ve *Scéně*. A dnes, jako by editoři neměli odvahy.

Co se s tím dá udělat?

Velká kresba a bílé místo dělají krásné noviny. Pamatujete si na pořad o Jiřím Suchém, kdy František Ringo Čech říkal: „Kris-
tepane, Suchý je žijící klasik, tak proč na něj všichni nejdou, dokud ještě naplno hraje?! Proč není nabítek *Semafor*?!“ Já vidím stejnou paralelu v novinové kresbě. Proč Jiránek a Renčín nejsou protěžováni na celostránkové kresby, proč je grafici cpou furt jen do obdélníků? Ono to přijde a myslím že to budou, mimo jiné, dva, kteří na to mají. Jiří Slíva a Michal Hrdý. Dnes dělá Kašpar literární přílohu *Práva SALÓN* se Zdenkem Pavelkou a oba jsou „jen na psaní“, žádní grafici. A přece dají na titul dobrou Slívou kresbu přes tři pětiny strany. Má to švih, úro-

veň a náboj. Dva literáti, přesto cítí kresbu. To je cesta ke krásným novinám. Mám rád Slívovy barevné litografie. Proč je noviny nepoužívají? Reisenauera tak dává Respekt už několik let, vloni začaly Lidovky, Veselin Vačkov (*šéfredaktor LN. pozn. red.*) v tom pokračuje a jsou to pěkné noviny. Neprakta si stěžoval, že mu v novinách vyhazují kresby, kde má nahý holky. Že zažívá větší cenzuru než za komunismu! To je tristní. Po Ladovi velká česká novinová kresba! Dnes je někde v Křížovkáři...

Kam nejrady kreslíte?

Co se týče vztahů, tak nejrady pro MfDnes. Na starosti mně mají Petr Kamberský a Martin Komárek. Kamberský se o kresby stará, je to pracovitější editor. Budu určitě chtít kreslit tam, kde bude dělat grafika Vladimír Nagaj, pokud někde zase bude...

Co Vám ještě na dnešních novinách vadí?

Formát, grafická úprava, fatální chyby, články, autoři...ne (smích). Stalo se ale skutečně něco podstatného od nástupu internetu a e-mailu. V redakcích denníků sedí editoři, vybírají eschranky, příspěvky, fotky, kresby tak od 12.00 do 16.00, mezitím dávají dohromady stránky zhruba do 18.00. Do 20.00 udělají poslední verze pro Prahu a jedou domů. Život v jednotlivých redakcích se odosobnil. Mluvil jsem s několika kreslíři a všichni si stěžují na totéž. Vladimír Renčín je v Hradci Králové, Štěpán Mareš sedí za stolem v Okříškách, já u Prostějova pod Kosiřem. Editor uprostřed, příspěvatelé roztroušeni po síti. Nikdo nikoho moc nepřipomínkuje. Renčín mně říkal, že s ním nikdo vlastně nemluví. Nikdo se nevyjádří, zdali je kresba dobrá, nebo zdali chce nějakou změnu. Každý z nás, ať už začínající autor, nebo klasik, má s tím potíže. Posílá se, nemluví se. My, napojenci na síť, vůbec nevíme, že se redakce stěhuje. Připomínkování je pryč, internetová komunikace je vyřadila. Poničila osobní styk. To se změnilo. To přirozené popovídání si, pochvala a kritika, která měla svůj velký smysl – obrovský pro začínající autory. Mně samota nevadí, naopak ji z 90 % miluji. Tím, co se stalo, však musím samotou milovat stoprocentně. E-mail (a vlastně celý digi-vývoj), který tak všechno zrychlil a usnadnil, také něco lidského v redakcích poničil. Na západě přesto připomínkuje každá editorská osobnost. Všem jde o výsledek a ten je totiž v novinách společný.

To jste v kreslení tak sám?

Ale ne. Vedle ve vesnici bydlí malíř Karel Hošek, telefonujeme si s Renčínem, on mně před dvaceti lety začal učit.

Některé kresby podepisujete, jiné ne. Má to nějaký důvod?

Podepisuji ty, které jsou dobré.

Tak proč posíláte do světa i ty o kterých si nemyslíte, že jsou dobré?

Kreslím za peníze, co slíbím, musím odeslat. Nevím dopředu, která bude dobrá. Nebudu to vědět nikdy.

Hovořil: **Ivan Hanousek**,

autor je místopředsedou **České unie karikaturistů**

Připomínáme těm, kteří jsou zvyklí číst z obrazovky, tj. často od prostředka nebo od konce: text je starý tucet let a je zajímavý právě tehdejšími názory kreslíře, tzn. tím, **čím se liší anebo shoduje** se současným stavem výtvarné publicistiky v České republice...

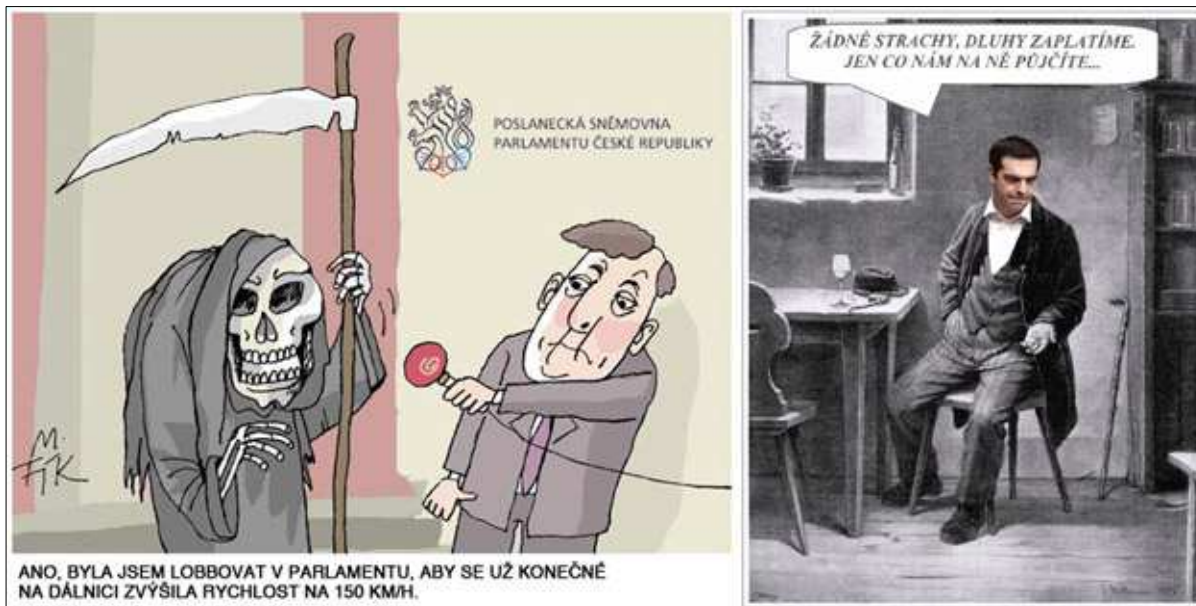
Kresby: **Václav Teichmann** (pro MfDNES I. p. 2015) Portréty - **Depardieu, Rouhání a Fajt**

Objev: Nové noviny a v nich komiks strip!

Když pragocentrista překročí okraj svého hnízda, jen čubrní: v rámci **MAFRY** vychází na venkově jistý týdeník "**5+2**". Vypadá jako nevlastní bráška **Metra** (zdarma) a tvrdí, že má vůbec nejvíce čtenářů v naší zemi. Že by to bylo zásluhou stripu **Štěpána Mareše**?

Toto "**Sérum pravdy**" má pořadové číslo 90 a tak nejspíš vychází už druhým rokem. Pokud má Mareš nějakého libretistu, uveden u seriálku není.

ČUK / Vtipy měsíce července

Čas dovolených se projevil i v soutěži Vtip měsíce, kterou unie karikaturistů pořádá i pro autory, kteří šetří na členských příspěvcích na činnost spolku. Tentokrát přišlo jen 45 soutěžních příspěvků. Někteří kreslíři se omlouvali, že uzávěrku nestihli, neb se na dovolené ocitli bez přístupu na internet.

Na prvním místě se umístil **Marek Simon** s obrázkem vystihujícím obranné schopnosti Evropy. Na druhém místě je koláž **Pavla Taussiga** bojující proti šedé ekonomice v sektoru služeb Pro GAG jsme vybrali jiný vtip, výstižně objasňující způsob vydírání Evropy Řeckem (**obr. vpravo**). A třetím oceněným je **Miroslav Fojtík** (**viz obr. vlevo**) s komentářem k lobingu v českém parlamentu...

Informace o soutěži **Vtip měsíce** jsou na: <http://www.ceska-karikatura.cz/cs/vtipy-mesice/detail/34>

Čtyřka karikaturistů z Pětky vystavuje ve smíchovské *Portheimce*. Lákový interiér poslal redakci pátý z *pěťkařů* **Aleš Morávek**. Více o vernisáži výstavy kresleného humoru čtete už na příští stránce!

„Mušketýři humoru“ v Portheimce

V pondělí 3. srpna vpozdvečer se odehrála velkorysá vernisáž výstavy karikaturistů **Čtyři z pětky** (z Prahy-Smíchova). Protagonisté dorazili úderem páté limouzinou a byli spontánně uvítáni až stovkou spřízněných diváků. Projev předsedy ČUK **R. Rakuse** (vystavující) a pochvalně kritické vystoupení **M. Hlaveše** hodnotící i tvorbu trojice **J. Košťáre, M. Setíkovského a P. Hanáka**. Tito autoři z okruhu Sorry už za léta mají vyhraněný osobitý rukopis. A karikatury Pavla Hanáka jsou rovněž nepřehlédnutelnou záležitostí, která vždy zaujme i potěší. V expozici jsou ve zlatých rámech medailony autorů z jeho ruky; ani tablo ČUK nechybí.

Hudební doprovod zajistila skupina *Extempore J. J. Neduhy*. Nechybělo všemi vítané občerstvení. V katalogu "Kobrova formátu" o 16 stranách byli autoři zastoupeni rovněž charakteristicky a rovnoměrně. Z karikaturistů byli přítomni kupř. **M. Barták, A. Morávek, J. Bernard, J. Dostál, R. Jurkas, K. Klos, E. Šourek** a také **Růžena Kučerová-Kobrová**...

Výstava pár stovek vtipných kreseb trvá **do 28. srpna**, přístupná je v Ga-

lerii **Portheimka** na Štefánikově třídě v Praze 5 denně až **od 13. do 18. hodiny** krom pondělí.

Text a snímky: **Jan Koutek**

Ke snímkům: **Nahoře** dnes už málo vídané „transparentní“ anoncování výstavy před vchodem do galerie, **pod tím** plakátovaná autorská čtyřka (s kormidelníkem – druhý zleva). **A dole vlevo** karikaturista **Emil Šourek**, **vpravo** jeden z vynalézavých způsobů instalace exponátů – s medailonky vystavujících karikaturistů.

Z Bartákovy krabičky - aneb Mirek nejen obrazem!

Člověk, jenž nesluje zrovna excelentním smyslem pro praktickou obsluhu technických vyfí-kundací (edYtor GAGu) musí mít zákonitě problém, pokud narazí na dílo autora, jenž si s ta-kovými předměty rozumí. Mirek Barták umístil sérii svých pěkných kartiček do pevného prů-hledného obalu – krabičky. A podobně jako to má se schránkami hudebních nosičů, si pak zmíněný nešika marně namáhal prsty i mozek – jak se, do pr..., dostat k lákavému obsahu. Povedlo se – a úvodní karta odkryla další pod sebou. Tři z nich jsme nyní vybrali pro potě-

Z UČEBNÍCH TEXTŮ PRO ZVLÁŠTNÍ ŠKOLY

VYBRAL A ILUSTROVAL

MIROSLAV BARTÁK

AUT. TISK 1/2

Náš řetězec, ten se má!
Od středy až do soboty
bíbost byla zlevněná.
Koupili jsme do foroty.

Z KULTURY

Šeptal hlídač z galerie,
že nezná moc faktů
o tom co se u nich stalo
na výstavě aktů.
Nikdo neví, jak to přišlo,
v té sezóně letní,
vetřel se tam na výstavu
jeden akt pietní.

ROZPOČÍTADLO

Šla babka do apatyky,
potkala tři šlamastyky.
První šláma, to je dáma,
a ta druhá jakbysmet.
Zato třetí, to je číslo,
za tou chodí babky děd.

šení čtenářů e-GAGu. Že mistr kresby beze slov je též mistrem slova (dokonce vázaného) může být pro někoho překvapující, ovšem ten, kdo ví o Bartákem s radostí ilustrovaných sbírkách vtipných textů především básníků či písničkářů, se ani moc nediví.

Delší čas, který pozdržel recenzi kuriózního (vlastně bibliofilského) dílka pro GAG, způsobila recenzentova neschopnost vybrat jen část, nejlépe kvarteto kartiček z uvězněné šestnáctky. Několikrát změnil rozhodnutí a tak se zde omlouvá, proč nakonec zvolil titulní kartu + právě tyto tři další (viz minulá strana). Kdyby se výběr přihodil o týden dřív, byly by zde vidět jiné kousky. Což naznačuje, že bylo fakt z čeho vybírat. I když to bylo těžké, neb někdy se nám líbila kresba, jindy veršičky a často právě vtipný (ne)soulad (potřebný kontrast) mezi nápadem na obrázku a textem.

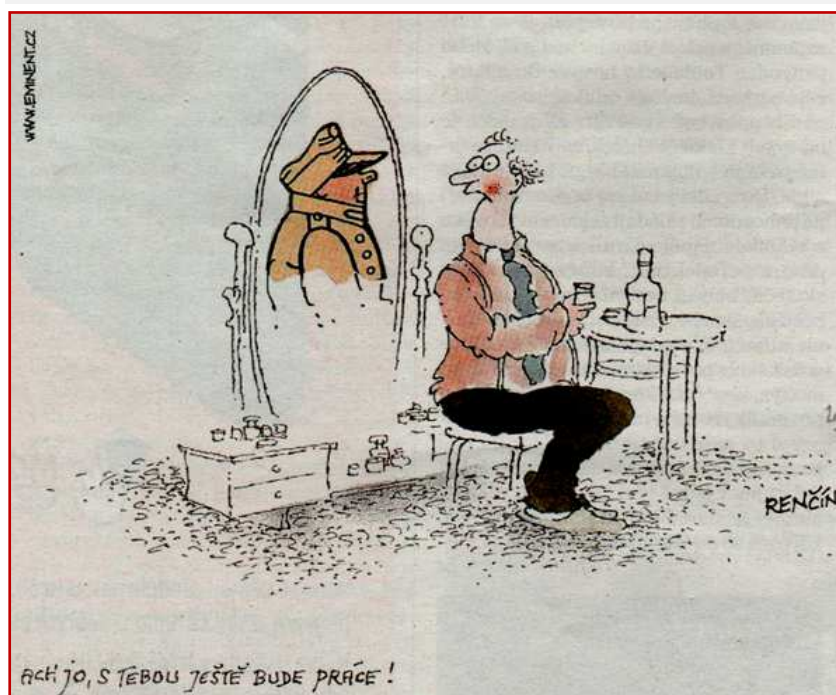
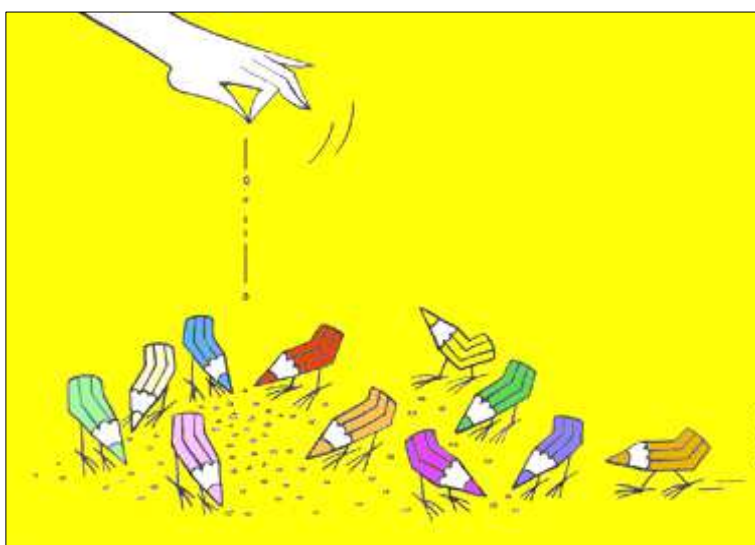
Ne, že bychom Miroslava Bartáka naváděli, aby přestal dělat humor beze slov. Ale určitě by se neztratil ani jako autor vlastní rubriky v nějakém chytrém periodiku. Kdo by to nebral – mít nasmlouvaného tvůrce hrajícího si krom kresby i se slovy a významy; autora vkusného produktu, jemuž většinová společnost údajně holduje víc než pouhým obrázkům.

(ih)

Plotěná v Ratajích n/S

Marie Plotěná dosud absolvovala přes osmdesát autorských výstav a více jak dvě stě výstav skupinových. Tu poslední, v komorním prostředí *Kmínkovy galerie Chodba* v Klubu Čtrnáctka má výtvarnice až do 10. září tr. Jak se píše v pozvánce do Ratají nad Sázavou: „Často byla úspěšně konfrontována s díly našich i zahraničních umělců, zejména autorů kresleného humoru. Za svou tvorbu Marie Plotěná získala 26 ocenění, patnáct obdržela na domácí scéně a jedenáct v zahraničí.“ (g)

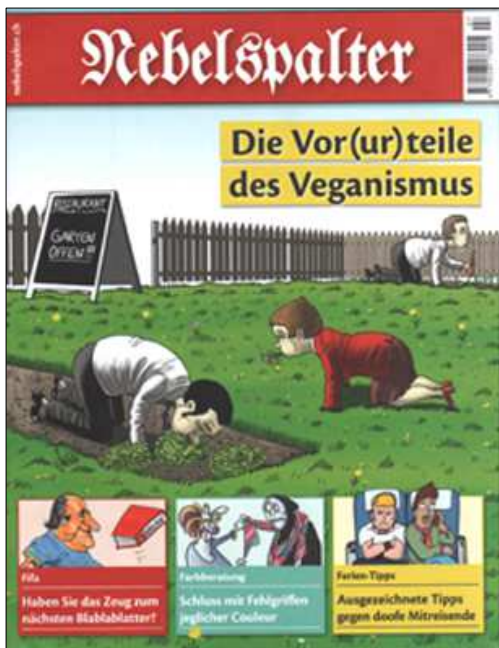
Kresba: **Marie Plotěná**

Vladimír Renčín stále jede -

k potěše těch, kdo považují královéhradeckého kreslíře za úhlavního představitele mizejícího žánru „kreslený humor“ (jemuž novináři raději říkají výtvarná publicistika a obecně splývá s původním výrazem karikatura – dnes je však tento její poddruh zván spíš po anglicku „cartoon“). I když se Vladimír už k aktivní tvorbě nevrátí, jsou tak jeho obrázky – především ty z posledních desetiletí - na očích hned šestkrát týdně v přílohách deníku *MfDNES*. My, co jsme si kupovali alba Renčínových vtipů, můžeme je kdykoliv otevřít. Přesto je dobře, že se objevují kvalitní vtipy i ve stále ještě ne zcela zbulvarizovaném tisku. /g/

O posledním víkendu byli v Novém Bydžově vyhlášeni nejúspěšnější autoři národního bienále v kresleném humoru. Výsledky přineseme příště.

Léto se švýcarským humorem

Z humoristického měsíčníku Nebelspalter se vždy v létě (v Česku bychom řekli „o prázdninách“) stává dvouměsíčník. Časopis není tlustší (letos má 66+4 stránek), ale i tak je z našeho pohledu vydatný až až.

Hlavním tématem dvojčísle je

vegetariánství, či dnešním slangem tzv. **veganismus**, veganství a samotní vegani. První vtip na téma je hned na obálce a je od švýcarského karikaturisty Silvana Wegana, tedy - pardon - od Wegmanna. Další vtipy s nazelenalou zeleninovou barvou jsou spolu s mnoha přílehlavými texty zařazeny na stránkách 24 – 33. Mezi nimi i vtip beze slov od Miroslava Bartáka (na obr. vpravo).

Protože jde o dvojčíslo, je zde ještě druhé hlavní téma, kterým jsou **barvy (farben)**. Konečně právě výřez z jednoho vtipu na toto druhé téma je na obálce č. 7/8 též k vidění... Všemi barvami hraje Nebelspalter od str. 34 až do str. 41 (pokud jde o kreslený humor, je tu deset vtipů).

Švýcaři jsou světovější než našinci. Ve svém časopisu si všímají významných světových témat. V tomto čísle jsme našli jednak pěkný fór na další z hloupých Obamových zásahů do globální politiky. Jako by nestačila navísta s níž v Praze odvolal stavbu radaru chránícího náš kout světa před ruským raketovým útokem, pokračuje v ustupování zlu šířícímu se světem z Theraínu...

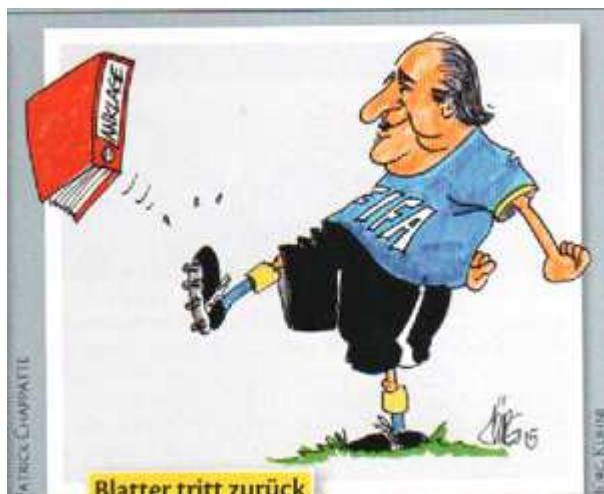
Jeden z novějších autorů, kteří se nyní častěji prosazují v Nebelspalteru je **Patrick Chappatte** (na horním obrázku) přesně charakterizuje současnou pomoc USA nepoučitelné komunistické garnituře na Kubě). Další novější autor **Oliver Otisch** (viz obr. dole) si zase všímá výstižně dvou cenových tříd současné eutanázie. Ta soukromá s injekcí na samotném polštářku se dost liší od nástrojů potřebných pro zákrok u pacienta tzv. „na pokladnu“.

Obama als Kuba-Retter

Jako zajímavá vsuvka přichází dvě stránky s jednou archivní kresbou a s jedním medailonkem z „*Nebelspalter Geschichte*“ – je věnován autorovi jménem *Fritz Boscovits* (popisoval se „Bosco“). Už v 17 letech mu vyšla v tehdejšímu týdeníku první kresba – psal se 12. leden roku 1889. Aby ovšem připomínka nebyla málo zamotaná, tehdejší šéfredaktorem byl *Carl Böckli*, proslulý svým pseudonymem „Bö“. Ale ani „Bosc“ (poválečný francouzský karikaturista) ani „Bosco“ (současný kreslíř vtipů) s historickými postavami nemají nic společného... Více lze nalézt o zmíněném „Bosco“ v knize „*Fritz Boscovits /1871-1965/ Ölgemälde*“ (252 str. za 98 ChF).

Nebelspalter ovšem baví hlavně současné čtenáře - kreslenými reakcemi na aktuální události doma i ve světě. Někdy se to dokonce slučuje; jako v případě karikatury odstupujícího-neodstupujícího prezidenta světové organizace FIFA *Seppa Blattera*, který je Švýcar (**viz obr nahoře** – autorem je **Jürg Kühni**). Z vtipů na dvoustraně „*Weltspiegel*“, které obvykle zasluhují pozornost neb se týkají různých událostí ve světě, vybíráme hned dva, které se nám zdály nejpovedenější. Druhý, jak se ukázalo, je od slovenského (rakouského) kreslíře **Mariana Kamenského (dole!)**, jenž vystihuje onu puklinu v zemské kůře, která nyní působí známé a velké, de facto dějinné civilizační problémy, které však zdaleka nekončí ve Středozezemním moři. Svůj pohled k situaci globální i k oné spíš mezilidské přidává do

Néblíka i *Jan Tomaschoff* od Düsseldorfu ve svém tradičním už sloupku. Těšme se, že v německojazyčném území vycházející *Nebelspalter* (a *Eulenspiegel*) ještě nějaký čas vydrží... A to nejen proto, abychom o něm mohli do GAGu občas podat referát. **(IvHan)**

Kruh a kreslený vtip

Je to už dlouho, co jsme si vystříhli z novin slova autora: „*Kruh vnímám jako elementární tvar, z nějž dále vycházím pro další tvary oválné, jež jsou bližší zornému poli lidského zraku nežli čtverec či obdélník, jejichž přebytečné rohy se pro mne pomalu stávají nesnesitelnými.*“ Jak ukazuje vedlejší letitý vtip (od Kowarského z USA) však student AVU *Jakub Tomáš* rozhodně neobjevil Ameriku. (r)

Dítě, které se pod patronací redakce Škrtu narodilo, se jmenuje ČUK, zdá se být zdravé a má se čile k světu. Tak by asi mohla znít prvá zpráva o zrodu České unie karikaturistů, kdyby ji psal porodník. Zůstaňme však na stránkách humoristického měsíčníku, a proto konstatujeme, že se prostě sešla valná

Historicky prvním prezidentem ČUK je ten uprostřed: mezinárodně uznávaný Miroslav Barták. Vpravo je z místopředsedů Vladimír Jiránek, tajemník ČUK Ivan Hanousek, právě zdůvodňuje návrh stanov.

HROMADA KARIKATURISTŮ

Celkem jich bylo v sobotu 10. března ve zcela zaplněném sále pražské Malostranské besedy 117. A ti během poměrně stručného, i když fakty přímo nabitého programu, stihli založit svůj vlastní a samostatný tvůrčí svaz — Českou unii karikaturistů. Včetně schválení stanov, výše členských příspěvků, programu činnosti, volby předsednictva a jmenování vedoucích velice konkrétních pracovních skupin, jim na to stačily ani ne čtyři hodiny, což je dnes úplný zázrak. Protože se do té chvíle přihlásilo do ČUK už přes dvě stě humoristických kreslířů, je jasné vidět, jak takový spolek u nás chyběl. A kdyby se dala změnit koncentrace vtipu tak exaktně, jako koncentrace oxidů síry, byla by v tu chvíli v centru Malé Strany zlomila všechny přípustné limity (a rekordy). Vždyť tu chyběl jen málokdo z těch, kteří u nás bavi pravidelně milióny čtenářů na stránkách novin a časopisů.

Do prezenční listiny se jako zakládající členové zapsali mj. S. Holý, V. Hradecký, M. Hrdý, E. Jakub, P. Juřena, K. Klos (Mikl), B. Kovařík, D. Ladman, V. Lepší, L. Lichý, V. Linek, P. Matuška, V. Mlejnková, docent K. Nepraš, J. Novák s J. Skoupým, E. Orián, D. Pálka, P. Rak, M. Sléjška, P. Urban, P. Zadražil. Další autoři se do ČUK přihlásili, i když z různých důvodů v sále scházeli: J. Čita, M. Něsvadba, M. Plotěná, J. Pospíchal, J. Sliva, J. Vaněk. A konečně další byli vybráni do čela nové unie: Miroslav Barták jako její předseda (a zástupce v radě české Unie výtvarných umělců a teoretiků), Vladimír Jiránek a Jan Vyčítal jako místopředsedové. Tajemníky ČUK byli zvoleni teoretici Ivan Hanousek a Josef Kučera, pokladníkem Václav Ostatek, vedoucím revizní skupiny Jan Hrubý.

Pro své členy už vydává ČUK aktuální Inform servis s nabídkami a objednávkami od redakcí, propozicemi mezinárodních soutěží kresleného humoru a s konkursy — tím prvním je vnitřní soutěž ČUK: návrh znaku unie. Jinak je na řadě moc důležitých a aktuálních věcí — výstavní síň, mezinárodní bienále v Praze, vydávání vlastních periodik i neperiodik, navázání zahraničních styků včetně vstupu do evropské organizace „cartoonistů“. No, a než se to všechno rozjede, poskytně právě Škrť novorozenci na pár týdnů své přístřeší i adresu. Za což ČUK redakci srdečně děkuje.

(T)

Vrchol letošních oslav vzniku **České unie karikaturistů** už máme za sebou, neznámá to však, že bychom měli rubriku věnovanou vzniku této unikátní umělecké organizace po půlce roku ukončit. Jak jsme slíbili, budeme si založení a první kroky našeho spolku připomínat po celý tento ročník. Co si budeme povídat — víme, že pamětníků tohoto po všech stránkách rušného roku prudce ubývá. A — když budeme chtít být hrozně vtipní — ubývá i paměti pamětníkům.

Pro pozdější a zvláště ty mladší kolegy v unii bude jistě inspirativní, když se dozvědí z autentických pramenů, jaké to bylo, když se čeští karikaturisté najednou v Praze nahromadí...

Nejdříve si však zodpovězme základní otázku z titulku: *Slepice nebo vejce?*

Popravdě řečeno, šlo o stejnou dvojici „zakladatelů“, lépe řečeno duševních otců. Zatímco **Ivan Hanousek** ještě koncem roku 1989 pracoval na rychlém vydání „*Občanských fórů*“ pro Českou expedici **Jaromíra Hořce** (a Odeon) **Josef Kučera** domlouval na Národní třídě s novým ředitelem starého vydavatelství **Novinář** vycházení zbrusu nového humoristického měsíčníku. A Hanouska pozval do redakce jako hlavního redaktora pro oblast kreslených vtipů... Pojmenovali jsme ho **Škrť** (přes právě končící režim) a — teď to přijde! V jeho 4. čísle vyšel textík „Hromada karikaturistů“, který vidíte vlevo.

Takže je tím dána jasná odpověď. Přesto, že založení ČUK i časopisu proběhlo jako porod dvojčat neb pocházelo ze stejné líhně a bylo dáno dobou, těhotnou revolučními událostmi, ČUK byl oficiálně ustaven až v březnu. Kdežto Škrť vycházel už od konce ledna 1990.

G-men; dříve (T) - asi Tajemník?

A co se tedy v tisku píše o humoru, legraci, zábavě, smíchu, komice, taškařici, úsměvu, žertu, vtipnosti anebo třeba o satíře ba šaškárně? V politice, kultuře, ekonomice, sportu? Doma i v blízké či vzdálené cizině? Tu je pár kousků, které jsme o prázdninách v novinách posbírali...:

Hus jako bavič?

S Janem Husem se pojí po dlouhá léta tradované omyly. Nebyl to vysoký muž se štíhlou charismatickou tváří, na jejíž bradě bojovně čněl pečlivě do špičky zastřížený vous. Byl menší, otlý, tvář měl kulatou a **dobromyslnou**. (...) Nebyl asketa, rád jedl a **uměl se smát** a bavil. Nikdy nebyl kališník a sám kalich laikům nepodával. (...) V jistém traktátu napsal, že angličtí kněží jsou mu milejší než nestateční kněží čeští a dobrý Němec je mu milejší než "zlý bratr".

Vlastimil Vondruška: "Jan Hus – člověk", MfDNES 29. 6. 2015, str. A11

Arnoldův sebeironický nadhled

Pod názvem Terminátor Genisys vtrhne do kin nová verze legendy z roku 1984. Včetně Arnolda Schwarzeneggera. (...) Od počátku bylo jasné, že navzdory hereckému omlazení z teeneagerských seriálů či variacím zloduchů se beztak hlavní zvědavost upíná ke Schwarzeneggerovi, který po guvernérské mezihře oživil svou slavnou roli. Z jeho úst zde opět zazní Terminátorovo okřídlené – **Já se vrátím**. A to je dobře, protože bez něj by vzkříšení legendy ztratilo smysl, půvab a **hlavně vtip, o to zábavnější**, oč zralejší odstup herec získal. Škoda, že **humoru** není víc.

Mirka Spáčilová: "Starý dobrý terminátor. Ale nic navíc"; MfDNES, 4. 7. 2015, str. B7

Paul Rudd je vtipný chlapeček, říká kolega Michal Pena

Komiksová parta superhrdinů od Marvelu se rozrostla o nového člena. Jmenuje se Ant-Man a v mnohém se liší od předchozích Avengers. Záchrana světa jako by u něj šla až na druhou kolej, důležité je rodinné téma a taky **humor** (...) Hraje ho Paul Rudd, známý publiku z romantických **komedií** nebo z role partnera potrhle Phoebe ze seriálu *Přátelé*. (...) Jeho kolegové chválí jeho smysl pro **humor**, který do filmu vložil.

Nela Herrmanová: "Vtipný pasák a Ant-Man, který se bojí krále", MfDNES, 18. 7. 2015, str. B5

Republikán Trump uráží ostatní presidentské kandidáty!

Pro republikány to znamená riziko, že Trump poškodí všechny republikánské kandidáty. Demokratický volební stratég Paul Begala **ironicky** konstatoval:

“Trumpovu kandidaturu lze vysvětlit jen tím, že Bůh je demokrat a že má **smysl pro humor**”. Přestože ho zoufale vyzývají, aby ukončil kampaň, “politický **klaun**”, jak ho nazývají komentátoři, překvapivě vyhrál tři průzkumy veřejného mínění a pokračuje ve výrocích, které poškozují republikánům pověst a jemu byznys.

MfDNES: “Donald Trump. Klaun, který drtí republikány”;

MfDNES 20. 7. 2015, str. A9

Černý humor komunistického presidenta si užil **papež Fratišek**, když mu při cestě po jeho kontinentu Bolívijec předal “vtipný” dárek – krucifix.

Ježíše ukřižoval na kladivu (se srpem!)

S pozdravem Bohu čest!

Hlava katolické církve ztratila v té chvíli svůj známý milý úsměv...

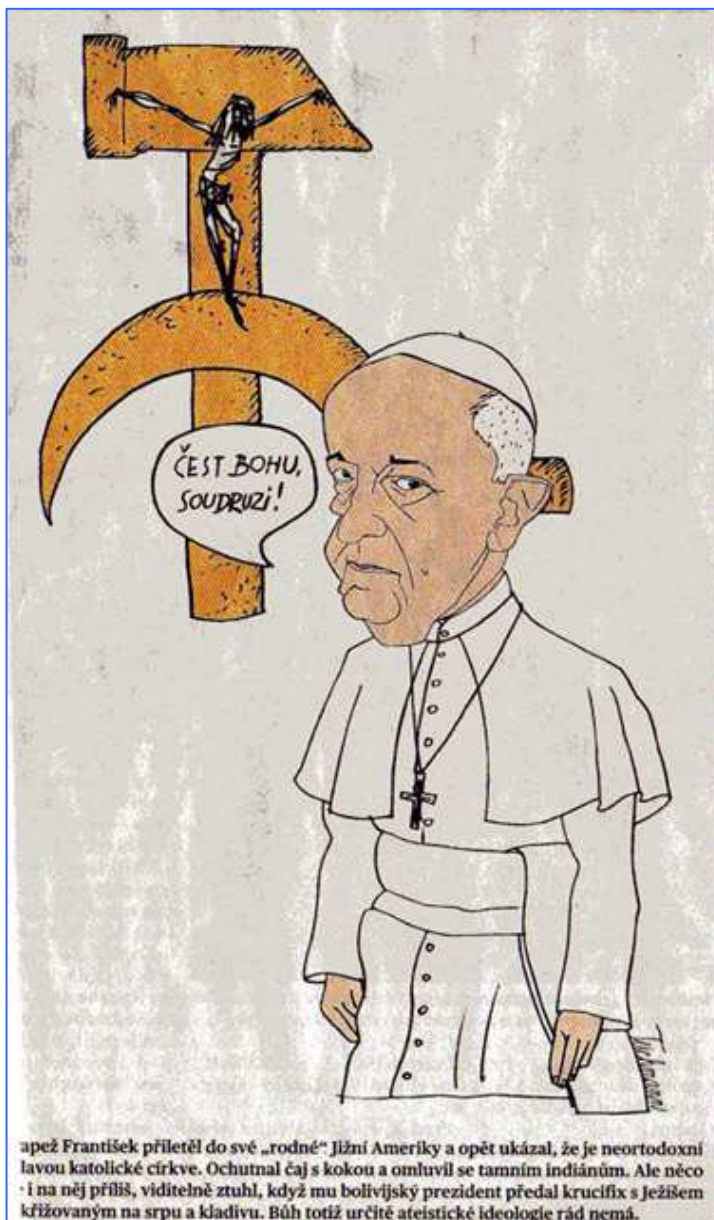
(viz obr. vpravo)

Kresby: **Vladimír Renčín**

(MfDNES Test; 16. 6. 2015),

Václav Teichmann (MfDNES

11.7. 2015 str. A12)

Čeští fanoušci a běženci?

Severská postava se štítem opatřeným nápisem **Europa** rázným kopancem vyhání vousatého vepře s turbanem na hlavě, kterému vypadává z kopytka korán. Provokativní **karikatura** se objevila na transparentu zvaném *choreo*, odhaleném jabloneckými fanoušky během nedělního zápasu, kdy (fotbalový) tým FK Jablonec hostil mužstvo Bohemians 1905.

Jan Mikulička: “Boj s islámem se stěhuje na stadiony”, MfDNES 4. 8. 2015, str. A4

Plzeň: Místo něčeho trvalého **jen roční mejdan v ulicích**

Když se před pěti lety rozhodovalo, kdo prestižní projekt a s ním přísun nemalých dotací „dostane“, ocitly se ve finále Ostrava s Plzní (...) vítězství západočeské metropole bylo překvapením. (...) Nicméně zdálo se, že Plzeň by takový projekt mohl prospět. Jak to dopadlo, **ironicky** ilustruje **kreslený vtíp**, který běhá internetem. Věštyně na něm praví: „Vidím město velké, jehož kultura nepomůže ani EU, Plzeň.“ (...) Projekt se rodil v bolestech a v jeho čele se vystřídalo několik manažérů i uměleckých šéfů. (...) Současná podoba Evropského hlavního města kultury je úplně jiná, než jaký byl předložený původní projekt. (...) Jistě, chceme-li z nekulturního města udělat kulturní, nezbyvá než tam kulturu dovážet. Řada produkcí (...) by se stejně snadno mohla pořádat v libovolném jiném městě. (...) Obří loutky, akrobati, ohňostroje a pouliční kejklíři (...) mohou být doprovodem, nikoliv hlavním programem, protože pak se místo kultury bavíme spíše o **cirkusu**. Z Plzně se stala svého druhu pouť. Chybí už jen cukrová vata a kolotoče

Vojtěch Varyš: „Plzeň – těsto kultury“; MfDNES 8. 8. 2015, str. A12

V tomto GAGu pokračujeme v minule započatém otiskování různých starších textů zveřejněných v **tištěných** periodikách (máme na ně slabost) ale určitě se řada z nich dá najít i na we-

ROZHOVOR S HUMORISTOU, ILUSTRÁTOREM A AUTOREM MICHALEM HRDÝM
Sprostý fóry nemám vůbec rád

František Cinger

Kreslíř, humorista a ilustrátor Michal Hrdý doprovodil nové vydání Saturnina Zdeňka Jirotky. Ve stejném nakladatelství, Sulc a spol., vydal nedávno i vlastní „knihu“, svazek pojmenovaný podle Kiplingova příběhu Sluně, který sám převyprávěl a doplnil osobitými ilustracemi.

■ **Jak jste se dostal ke kreslení?**
 Když jsem byl malinkatý a rodiče ode mě chtěli mít pokoj, tak mi dali papír a tužku a já si kreslil. Potom jsem byl hodnej. Děda dělal někde v televizi a nosil domů stohy popsaného papíru, takže jsem ho měl neomezené množství.

■ **Co tomu říkali učitelé výtvarné výchovy?**
 Dělal jsem sklářskou průmyslovku v Železném Brodě, byl jsem v oddělení foukání skla jako huták, foukání na pišťalku. Pamatuju si, že jsem chtěl oslnit svého profesora. Když jsem měl hotové zadané úkoly, začal jsem kreslit karikatury spolužáků. On přišel, viděl to a pravil: Tak tohle mi tu dělat nebudeš! a sebral mi to. Ale když jsme končili, tak jsme mu dělali album s fotkami a všim možným, co jsme za ty čtyři roky zažili, a mezi tím jsem nakreslil panoráma celé třídy vezprávl. Seděl jsem totiž vzadu, tam to bylo nejbezpečnější. To jsem mu dal a on byl úplně dojatej.

Teď si tykáme, už to není profesor Pavel Ježek, ale kámoš, je to přítom ředitel školy. Nedávno mi řekl: Mně se tak líbil jeden fór, nedal bys mi ho? To mě moc potěšilo.

■ **Nyní promlouváte ze Sorry, což je taková tvrdší sranda, a přitom se seriózně představujete jako knižní ilustrátor, aniž byste měnil svou poetiku. Cítíte v tom nějaký rozpor?**
 První fóry jsem měl v normálních

Dikobrazu od začátku 80. let, nej dřív malinkej, 3x4 cm, potom větší. Ale ani do toho Sorry nedělám fóry, který jsou sprostý. Nemám to rád. Může být lechtivý vtíp, ale nesmí to být primitivismus založený na tom, že jsou to jen zobrazené genitálie. Musí vycházet z fóru. Dělán to jinak docela nerad. Když už, tak to musí být vtíp.

■ **Když se dostanete ke knižní ilustraci, je to už víc umění než jednotlivé vtípy, i když i to je kumšt.**
 Knižní ilustrace mě moc baví. Já jsem v podstatě strašně hodnej člověk, když mohu pomoci mamince s kočárkem, tak mám hezký den. Já jsem odchovanéj Foglarem.

Ilustrace, to je úplně jiná věc než vtípy. Když mě zavolal tenkrát Miloslav Šimek, jestli bych mu neilustroval povídky Šimka a Grossmanna, tak jsem málem spadnul ze židle. Říkal jsme mu: To myslíte vážně? Já vaše povídky znám zpaměti, a hned jsem mu několik citoval. V tu chvíli jsem byl nadšený. Tatínek byl zrovna nemocnej, spadnul z kola a měl zlomenou páteř, a já za ním každý den chodil do nemocnice a nosil mu pomeranče a banány a ukazoval mu, co už jsem nakreslil. A on mi říkal, co je a co není dobrý.

■ **Máte představu, že byste dělal víc do grafiky?**
 Bavilo by mě to. Teď dělám Sorry, mohl bych dělat daleko víc, než musím. Dalo by se dělat spousta víc věcí. Rád bych ale, aby to bylo něco pořádnýho.

■ **Máte nějaké autory jako vzory?**
 Nevím, to nemohu říct. Ale když mi v nakladatelství Sulc a spol. řekli, že mám ilustrovat Saturnina, tak to byl druhý pád ze židle. Saturnin je klasik, ilustroval ho snad jen Stanislav Duda, od té doby nevyšlo nic jiného. Bylo to docela těžké. Najednou jsem zjistil, že si musím vybrat jiné situace, ale nelze se třeba vyhnout situaci, když přijde teta Kateřina s Miloušem. Musel jsem si přitom vymyslet jinýho Milouše a jinou tetu Kateřinu, jiný je i dr. Vlach. To je karikatura mého tatínka, on je taky doktor.

■ **Kolik knih jste ilustroval?**
 Šimkovy povídky, cestování, povídky s Krampolem, dvoje „politiky“ s paní Bubílkovou, Capiho o zesměšnění historických postav, něco k desítce.

Michal Hrdý, ilustrace ke knize Zdeňka Jirotky Saturnin. Zleva Saturnin, dědeček, Milouš, teta Kateřina a Jiří, dole slečna Barbora a dr. Vlach

bu, zvolíte-li pořádný vyhledávač. Ony tyhle naše kopie nemusí být vždy dobře čitelné. Pardon – to hlavní jsme ještě neřekli – jde povětšinou o rozhovory s významnými českými karikaturisty.

Minule jsme tyto články shrnuli pod rádobu sjednocující titulek **3x / prošvihnutá „sedmdesátka“** a šlo konkrétně o Šourka, Svrčka a Bartáka (ten text byl ovšem publikován v německém originále a navíc ne celý...) Dnes nabízíme Michala Hrdého; rozhovor je z MF-DNESu z r. 2000 a je tedy hodně starý... A Michal byl ještě hodně mladý... (red.)

Kresba: **Michal Hrdý** – ilustrace ke knize Zdeňka Jirotky “Saturnin”.

Na obrázku vedle jsou hrdinové knihy
 Zleva: Saturnin, dědeček, Milouš, teta Kateřina a Jiří
 Dole: slečna Barbora a doktor Vlach

Dušan Pálka ve „Slovo (nejen) pro muže“

Byla to taková zvláštní doba. V Praze bylo jasné, že zlý režim moc dlouho nevydrží. Ale *Gorbačevova glasnost* byla pořád ještě za dveřmi a také do *Jakešova* humorního *Stojáka* na Hrádku ještě chybělo pár let.

MUŽ NA ULICI

DUŠAN PÁLKA

■ **Vydáváš se z Ořechovky dolů do města denně?** „Když je pod nulou, nejdu vůbec — mrznou mi ruce a nemohu fotografovat. Ale od pěti nad nulou bych byl na ulici nejraději pořád. Chodím pěšky přes Hrad, dolů Nerudovkou. Skončím většinou na Václaváku, ale už to není jediné místo, kde se toulám posledních devět let. Do nedávna jsem tu fotografoval všechno, protože to byla naše nejfrekventovanější třída, ale co zmizely tramvaje a auta, už tu život tolik nekypí, zmizely refýže, plocha uprostřed je většinu roku mrtvá. Ještě tak v létě za letních podvečerů se tu dá něco vidět. Fotím hlavně lidi, ale čím dál víc i seskupení různých předmětů a zajímá mě světlo. Zásadně nefotografuji nápisy v kontrastu s děním v jejich blízkosti, to mi připadá popisné a hrozně laciné. Vlastně se ani nepovažuji za humoristického fotografa, i když se mým snímkům lidé smějí. Když o tom přemýšlím, tak tam ten humor je, díky mému přístupu k životu a ke světu. Ale rozhodně nevyhledávám jen humorně situace.“

■ **Tebe ovšem neživí fotografie, ale kreslené vtipy. Kolik jich je z ulic?** „Pokud jde o prostředí, je to tak na půl. V létě většinou kreslím své hrdiny v exteriéru, v zimě v interiéru. A tím exteriérem je prakticky vždy pražská ulice. Je pro mě největší inspirací. Jednak tím, co vidím — sleduji gesta, různé reakce lidí na situace v nichž se ocitají. Třeba na té refýži — před dvaceti cedulemi o změnách tramvajových linek. Nebo u krámu se staženou roletou. A jednak tím co vyslechnu. Míjejí mě lidé a s nimi útržky rozhovorů, třeba: „Ty jeho ženský, ty bych mu ještě trpěla, ale...“ A já si to poznamenám, mám stovky takových výroků, rčení, výrazů z pražského slangu. Zasluchneš něco a ono ti to dál v hlavě pracuje, jde o to zasadit to do situace, aby to byl fór...“

■ **Tví hrdinové, Bedřich a Božena, jsou zřejmě ideální pro tento druh humoru. Jak ses k nim propracoval?** „Ve třiceti jsem nakreslil první vtíp — a už tam byli. I když ještě neměli jména. Dnes si dodatečně uvědomuji, že jsem intuitivně dobře zvolil. Pár kolem šedesátky může zažít vše, víc než mladí lidé. Má širší spektrum záběru. A je dobře, že jsou dva, každý přece máme nějakého manžela či ženu, partnera — takže i ty situace jsou nám blízké. Neomezují je ale nějakým přesnějším společenským zařazením, abych si nezavíral vrátka. Jsou vlastně v důchodu, ale když potřebuji, tak jsou to důchodci pracující; nedávám jim žádné stabilní děti či vnuky...“

■ **Tví hrdinové hovoří raději na chodníku, třeba před kinem než v kině.** „Právě nedávno jsem si uvědomil, že jsem nikdy nenakreslil vtíp z kina, ale vždy jen před biografem nebo z natáčení. Asi proto, že právě před kinem si lidé vyměňují své názory na film... Ale je to i ve mně. Já nemusím do divadla, protože ulice mi ho mnohonásobně nahrazuje.“ (IH)

P. S. Dušan Pálka je také autorem kresby na titulní stránce a autorem šesti dalších kreseb uvádějících jednotlivé části naší publikace

Dvačtyřicetiletý Dušan Pálka z Prahy je k zastizení ponejvíc dopoledne na Václavském náměstí a v jeho okolí. Chodí po chodníku a pozoruje vše kolem. Na krku se mu houpe fotoaparát Leica. Jeho koníčkem je fotografie, ale v současnosti je jedním z našich nejpoblábnějších karikaturistů. O tom svědčí i velká keramická figurka EMIL, která stojí na skříňce v jeho pracovně. Tu hlavní cenu v soutěži týdeníku Stadión o nejlepší kreslený vtíp mu předal v únoru sám Emil Zátopek.

Foto Drahomíra Srbová

Přesto „pražská kavárna“, jak se tomu nyní *nadává*, už si hodně dovolovala. Na venkově se sice ještě před dětmi šeptalo, aby prý náhodou něco *nepustili* ve škole, ale v metropoli se už mluvilo o mnohém nahlas; ovšem jen v jisté společnosti.

A byla i média, která si přece jen uhájila větší volnost — třeba v kulturní rubrice. Patřilo k nim i *Svobodné slovo* (deník strany socialistické) a *Ahoj na sobotu*, kde grafiku časopisu řídil Ladislav Hojný.

Ahojný měl na triku i magazíny *Slovo* - a pro každé vydání tohoto magazínu objednal kreslené vtipy od jiného — ale vždy našeho předního autora.

Jedním z prvních byl Pálka, s Renčínem tou dobou nejtípnější a dle mne rozhodně nejpoťouchlejší z kreslicích kritiků režimu. Byl totiž mistrem těžko stíhatelné kritiky poměrů v ČSSR. „*Mí Pražané mi rozumějí*“, mohl zcela oprávněně konstatovat tehdy čtyřicátník Dušan.

Nás nad historickým dokumentem až zaskočí fakt, že dnes v solidním magazínu takové nápady nenajdeme. Tedy s jednou výjimkou — tou jsou všechny přílohy *MfDNESu* (6 titulů). Hrozná na tom je, že tím autorem je opět Renčín - ovšem po čtyřiceti letech! A navíc jde o vtipy vybrané jeho rodinou už jen z Vladimírova archivu.

(ih)

Po vzpomínce na zesulé mistry českého výtvarného humoru **Hrdého** a **Pálku** (i zde jsme propásli kulaté výročí narození) by to chtělo někoho do třetice... Koho dodat? Nabízí se **Jaroslav Dodal**. Stránku o dosud žijícím karikaturistovi přinesl k jeho sedmdesátinám magazin **Křížem Krážem**:

DVAKRÁT 35 LET JAROSLAVA DODALA

Jaroslave, Tvoje cesta k malování nebyla asi přímočará. Jak ses k němu dostal?

Už od útlého mládí jsem doma listoval ve starých humoristických Vilémkových časopisech z roku 1929, do kterých přispíval kresbami i můj strýc Karel Dodal se svou ženou Herminou Týřovou. Oba založili tradici našeho kresleného filmu. Již v předškolním věku mě jejich obrázky poutaly a přitahovaly. Takže jsem vlastně hned poté začal kreslit a to nejprve křidou po plotech. Později jsem ve škole při vyučování vytvářel karikatury spolužáků a učitelé moje kresbičky neustále zabavovali. Moje žákovská byla plná nejen poznámek, což mým rodičům radost nepřinášelo.

Pamatuješ si, kdy Ti vyšel v novinách první obrázek?

V deníku Večerní Praha, kam jsem do vyhlášené soutěže zaslal svoji první kresbu a kupodivu jsem soutěž vyhrál.

Máš spočítané kresby, které byly publikované?

Nemám, jenom vím, že jsem ořezal hodně tužek, vypoťboval cistemu tuše a zničil řůru papírů.

Tvoje mentalita a smysl pro legraci téměř za každých okolností musí každého na chvíli odvést od každodenních povinností, pokud Ti lidé rozumějí. Jaké je Tvoje životní krédo?

Asi to, že člověk se má pořád na něco těšit a stále něco tvořit.

Občas se projevuješ jako „roztržitý profesor“, což nás v redakci hrozně baví a víš, že si z Tebe děláme v tomto směru legraci. Ale chtěla bych znát pravdu, je to pouze postoj, nebo už roztržitý jsi a dokážeš z toho udělat bibovinu?

Nejsem profesor a nikdy jsem neztratil deštník. Vždyť víš, že téměř vždy, kdy přijdu do redakce, ale nejen k vám, běžně zapominám brýle a odnáším si brýle tvoje či jiných osob, které zrovna měli tu smůlu a v mé přítomnosti měli brýle zrovna na stole. Díky tomu mám doma velkou sbírku nejrůznějších brýlí, mezi jinými i svářečské a potápěčské ... Ale teď jsem přišel zrovna na novou fintu, rád si vyměňuji kožené bundy ...

S naší redakcí spolupracuješ a téměř žiješ přes deset let. Dá se říci, že sis tuto tvorbu oblíbil?

Váš styl při tvorbě křivočárských časopisů mně sedí, obsahově jsou vlastně humoristickými časopisy, které na našem trhu nejsou. Vaši příznivci v nich najdou nejen luštění, ale spoustu humoru.

Začátkem prosince slavíš své kulaté výročí, k němuž bychom Ti chtěli popřát zejména hodně zdraví, nápadů a pevnou ruku do další tvorby. Věříme, že zůstaneš takovým jakým jsi, že budeš malovat dále i takové milé obrázky, které ilustrují náš kalendář na rok 2004!

Magazin Křížem krážem 3

Za poslední dva tři roky se nám nahromadilo více delších materiálů, pro které v aktualitách našeho týdeníku či čtrnáctideníku nebylo tolik prostoru. Tři další z nich přinese zase příště.

Z pošty / Karel Šmíd

Re: GAG č. 5/6 (recenze na knihu Karla Šmída o otci - karikaturistovi Karlu Šmídovi)

Poznámka G-mena: Karla jsem po 25 letech potkal na křtu knihy fejetonů Karla Hvíždaly v sálku Knihovny V. Havla. I když o berlích, usměvavý a evidentně čiperný sedmdesátník mi sdělil, že se chystá knižní vydání komiksu *Pepík Hipík*, jehož sudé díly (právě a Karlem Hvíždalou) psal (a Saudek kreslil). Poslal jsem mu obě čísla GAGů s textem o knize o jeho otci a pár dalšími dobovými informacemi. Vzápětí mi (14. 6.) odpověděl:

„Čau a dík, máš docela pamatováka, leč časem něco upřesním. Gagmag budu rád dostávat. Chatu jsi snad stihnul? Pozdravuj Marii a měj se. A příber! Karel“

Dříve než jsem se stihl s někdejším zástupcem šéfredaktora *Studenta*, *Mladého světa* a *Světa v obrazech* sejít a déle pohovořit, odjel jsem na léčebný pobyt do lázní. A protože jsem si sem nechal posílat *MfDNES*, vyskočila na mne z inzerce deníku zpráva a portrétní fotka:

Úmrtí. PhDr. Karel Šmíd (14. 10. 1943 – 21. 7. 2015)

Rozloučení s Karlem 30. července ve Strašnicích jsem se kvůli lázeňským procedurám nemohl zúčastnit, dosud nevím nic bližšího o důvodech jeho odchodu. Odešel „věčně nemocný“ novinář, už během studií vyznamenaný *Cenou Františka Gela*. Redaktor, který mj. ve *Čtení pod lavicí*, jemuž šéfoval v roce 1969, krom Saudeka tiskl

Úmrtí

V hlubokém zármutku oznamujeme, že nás opustil novinář, publicista a fotoreportér

PhDr. KAREL ŠMÍD
* 14. 10. 1943 † 21. 7. 2015

Poslední rozloučení se uskuteční ve čtvrtek 30. července 2015 od 10.40 hodin v Malé obřadní síni krematoria v Praze-Strašnicích.

Choť Irena a synové Roman a Petr s rodinami

i mé dvoustrany s ukázkami tvorby špičkových karikaturistů Chavala, Addamse nebo Bosca... Pro mne odešel i zástupce šéfredaktora týdeníku *Student*, kde otiskli v půli 60. let minulého století můj první a zároveň jeden z posledních kreslených vtipů. To se přece nezapomíná, že? (ih)

Citát na tento měsíc / Sen několika generací – muzeum kresleného humoru

Napadlo mě, jestli se někdy v budoucnu stane, že lidé budou krást třeba politické karikatury nebo vůbec kreslené vtipy. Třeba bude jednou někde stát velký dům a v něm bude Galerie kresleného humoru a karikatury. Bude to třeba v hotelu International a lidé tam budou chodit a z vášně se pokoušet krást. Ale Bezpečnost to bude moc hlídat, protože se na dějinách života a živaření tohoto umění budou demonstrovat politické dějiny národa. To bude krásná doba. Století o tom ještě budou jen tlouci slaviči. Karikaturám vidycky spíš hrozí, že si jejich výstavku udělají úplně někde jinde.

Mladý svět 1968 – Mirka Filípková (úryvek z textu o první soutěži československých karikaturistů v Písku)

Ze světa / Belgie, Brazílie...

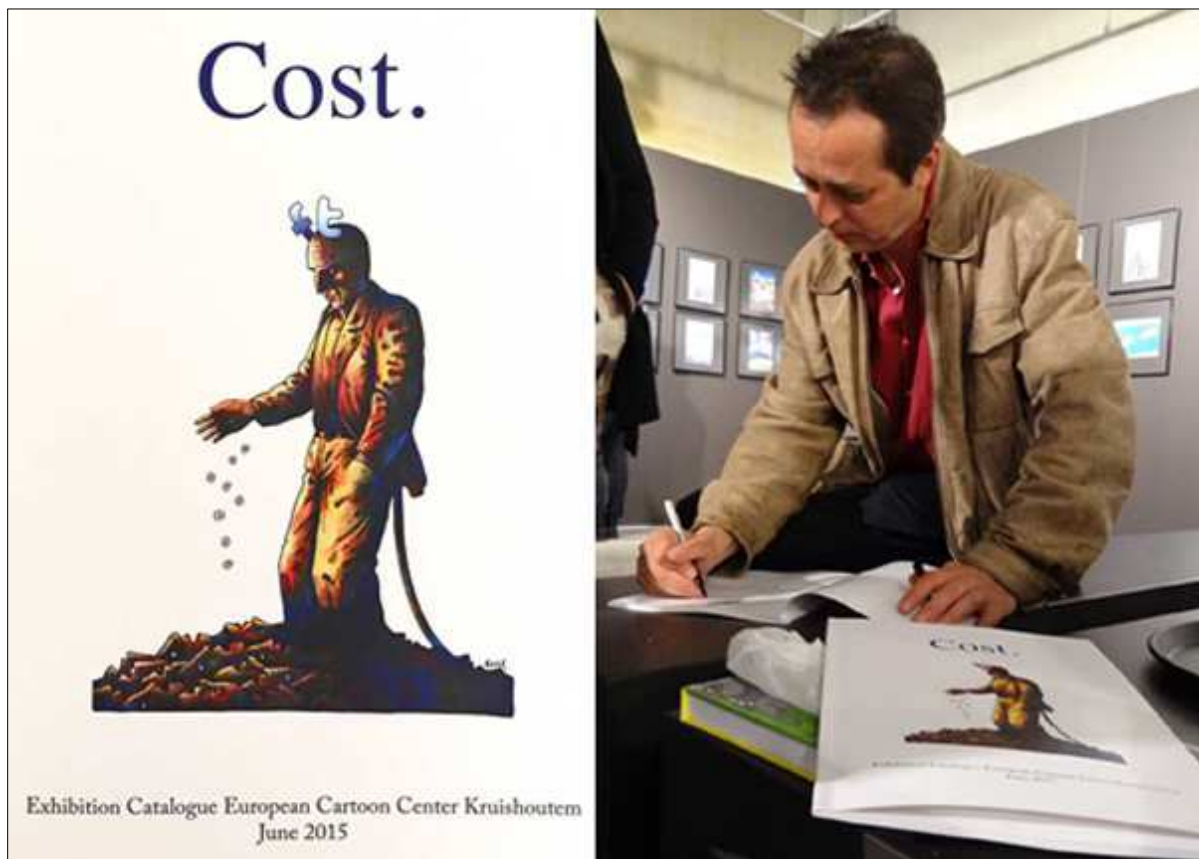
Nikoli Británie či Německo, které daly světu velké tvůrce karikatury v posledních dvou stáletích... Ba ani Francie, jejíž karikatury a humorné obrázky vytvářejí úplné dějiny této země... Je to mnohem menší Belgie, která dnes hraje prim, pokud jde o pořádání soutěží a výstav v Evropě, jíž se ovšem naše generace už asi nikdy neodnaučí říkat Západní....

Nejen, že se v Belgii rok co rok pořádá několik už tradičních mezinárodních soutěží v žánru cartoon (sousední Nizozemsko se s velkým vypětím snaží udržet při životě alespoň jednu!)

A nemyslete si, že s tím má moc společného Brusel, jako stálé sídlo přátelských národů evropských; výstavní sítě a cartoonistická centra (tak trochu muzea kresleného humoru) leží o hodný kus cesty dál, až u pláží tamního chladného moře...

Když to zjednodušíme, jde o odkaz prvního takového festivalu v italské Bordighere, jejímž palmami a datlemi (takové se tam předávaly zlaté a stříbrné trofeje) vyznamenaným umělcům koncem padesátých let dvacátého století omývaly kotníky mnohem vlažnější vlny *Mediterranee*. Prostě je to tak: v Belgii hrají prim pořadatelé podniků z míst zvaných Kruishoutem anebo Knokke...

Letošní sezónu jsme se dnes pokusili bez mnoha slov zachytit po její první polovině alespoň fotograficky. Za chaos, který vznikne v mozgovém laloku diváka „díky“ našemu promíchání záběrů (viz minulá strana!) z vernisáží různých výstav – včetně těch hlavních mezinárodních (posoutěžních) – se sice omlouváme, jenže ono to pěkně charakterizuje, jak hezky na belgickém pobřeží kvasí ruch díky tomu, že se tam shledávají tamní autoři vtipů s nejlepšími kolegy ve zbrani (tedy v tužce či peru) z dalších států nejen Evropy.

Na této stránce ke zmatení snad nedojde, protože oba obrázky se týkají jednoho autora (původem z Ruska) jehož známe hlavně podle značky „**Cost**“. Jeho výstavu v ECC (= European Cartoon Center) Kruishoutem v červnu tohoto roku doprovodil katalog (vlevo) jenž karikaturista – asi největší objev posledních let po *Pawlu Kuczyńském* z Polska – *Constantin Sonnerberg* zájemcům na místě podepisoval.

Když se vrátíme o stránku tak...

A teď ještě zpět k naší mozaice na předchozí straně GAGu. **Vlevo nahoře** se pod tradičním kloboukem **Gouden Hoed** ze stěny výstavní síně *Kasína Knokke* na nás smějí vybrané vtipy z letošního finále této vyhlášené soutěže. A **vpravo** se **Saskia Gheysens(ová)** usmívá při zahájení konkurenční výstavy v ECC *Kruishoutem*. Obě tyto soutěže se přinejmenším daty svých propozic dost podobají.

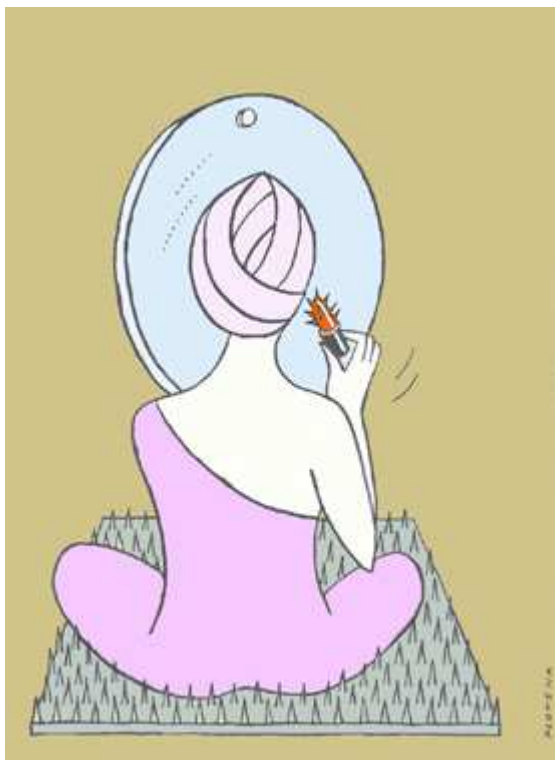
A **vlevo** se nad kasínem i v něm prohání Superman z další výstavy v Knokke, zatímco **vpravo** vidíte nejprve antré expozice EPC v ECC, pod nímž se vznáší oceněné dílo Poláka Zygmunta Zaradkiewiczze a **úplně dole** je skupinový portrét manažerů, kteří se zasloužili o zdařilý letošní průběh soutěže a výstavy s celou tou slávou při vyhlášení vítězů v Kruishoutem. Zachytil je svým perem i barvičkami zde oceněný Ital Marco d'Agostino. /ih/

Brazílie a ženy...

U zprávy o vyhlášení nové soutěže z názvem 1° Festival Of The HUMOR VEREDAS "SELECTIVE MASTER"/ Brazil 2015 - HUMOR VEREDAS FESTIVAL - SEVEN PONDS / Festival humor - jsme našli také zprávu o jiné letošní akci v známé Piracicabě...

Projekt "Lipstick, pencil & TPM" což je Int'l Humor Exhibition 2015 uspořádali v brazilské Piracicabě s podporou Department of Cultural Action of Piracicaba představuje 72 kreslených vtipů, **only women from 13 countries (Czech Republic, Bulgaria, Italy, China, Canada, Russia, Iran, Peru, Spain, Egypt, Romania) beyond Brasi Wait!** Když zpráva k nám dorazila, přiměla nás pátrat po české dámské účasti – a obrátili jsme se na tu nejpravděpodobnější adresu.

Marie Plotěná nám svou účast potvrdila:

„Obeslala jsem v únoru na výzvu brazilských pořadatelů ze *Salao International de Humor de Piracicaba* výstavu **Lipstick, Pencil and PMS 2015** (Rtěnka, tužka a PMS – což nevím co znamená - 2015). Tento mezinárodní salon kresleného humoru byl slavnostně otevřen v *Parque do Engenho Central* 7. 3. 2015 k **Mezinárodnímu dni žen**. Poté výstava putovala na *Pensil Bridge* a do *Sao Paula*, jak se uvádí v propozicích. Vystavovaly zde ženy-humoristky ze 13 zemí, jak je uvedeno v tebou zasláném dopisu.

Zajímavé je, že Českou republiku jmenovali mezi státy na prvním místě. V květnu mi přišlo z Brazílie ještě více informací ve zvacím dopise se zprávami o několika dalších akcích a pozváním na další festivaly. Uváděný server *Thunderbird* mi však obrázky „pro ochranu počítače“ zablokoval a mně se nedařilo zhlá nic otevřít. Zkoušela jsem to několikrát a bez výsledku. Většinou bývají informace pouze ve španělštině, což je také problém. Dnes jsem se dověděla že jsem prošvihla *deadline* právě na onen v dopise uvedený festival 1° Festival of The humor veredas "selective master" / Brazil 2015."

Kresba: Toto je jedna ze dvou kreseb které Marie Plotěná poslala do Brazílie na zmíněnou

výstavu "Lipstick, Pencil and PMS 2015". I tu druhou jsme zařadili do tohoto čísla e-GAGu...

A ještě z Belgie...

Cartoons uit de beginjaren van

Jef Nys

21 Juni > 20 September 2015
European Cartoon Center Kruishoutem
www.ecc-kruishoutem.be

Opheimmakende evolutie der Vlaamsche Schilderkunst
Permeke leidt de nieuwe richting aan : automatisme

Kdyby snad někdo měl pochybnosti, že Belgičané si po vyhlášení vítězů dají šlofíka, tu je důkaz o opaku. Výstavní aktivity nekončí ani v parném létě. Od konce června až do 20. září 2015 má v ECC Kruishoutem obvyklou čtvrt roku trvající výstavu domácí umělec **Jef Nys**. **Viz pozvánka!** (g)

Filutek zaujal!

Varšavské *Muzeum karikatury E. L.* bylo nominováno na cenu „Sloneczniki 2015“. Je to soutěž o nejlepší rozvojovou iniciativu týkající se dětí v daném roce pořádaná webportálem **CzasDzieci.pl** / hlasování probíhá na <http://sloneczniki.czasdzieci.pl/ankieta-warszawa-2015.php> /. Muzeum bylo nominováno za úspěšný projekt „*Dzień Dziecka z Filutkiem*“ uspořádaný v červenci pod „záštitou“ známé figurky *Zbigniewa Lengrena*. (M. H.)

Čtyři roční období karikatury - léto...

Ani přes léto nezhálejí polští karikaturisté a obesílají e-mailem už třetí etapu soutěže o nejlepší vtip s názvem **Cztery Pory Karykatury – „Lato“ 2015**. Český to znamená **Čtyři roční doby karikatury - Léto**. V minulé etapě „*Jaro*“ získal 3. cenu **Jacek Frąckiewicz** (**viz. obr.**) Soutěž vypisuje *Muzeum Karikatury* ve Varšavě. V pravidlech, která najdete na adrese muzea se mj. uvádí i to, komu je soutěž určena:

Przypominamy, że konkurs kierowany jest do artystów uprawiających karykaturę i rysunek satyryczny, a **także do studentów wyższych szkół artystycznych**. Przedmiotem konkursu są prace o charakterze satyryczno-humorystycznym i karykatury dotychczas nienagrodzone w innych konkursach, wykonane tradycyjnymi technikami rysunkowymi, graficznymi lub malarskimi.

Víme dobře, že řada polských uměleckých škol v minulosti dala vyrůst nejedné tamní hvězdě cartoons (**viz obr.!**). A nejinak tomu jistě je i dnes. Ale netušíme, zda i v České republice se děje cosi podobného a do domácí soutěže o „Vtip měsíce“ posílají své příspěvky také studující VŠ UMPRUM či AVU. Popravdě řečeno by bylo zajímavé zjistit, zda o soutěži ČUKu na nejen pražských výtvarných školách vůbec vědí. (g)

Poláci odvolali satirický „plenér“ v Tunisu

Tuniský úřad pro turistiku a polský SPAK vymyslel a rozjel akci – účast 6 – 8 polských karikaturistů na karikaturistickém workshopu v Tunisu... Bezva nápad, jenže...

Ještě než byl dokončen výběr přihlášených účastníků, došlo v Tunisu ke krvavému útoku na hotel na pláži. A atraktivnímu „plenéru“ odpískal organizátor *Slawek Luczyński* konec.

Luczyński (na foto) je prvním Polákem, který získal více než sto cen a dalších ocenění na různých meziná-

rodních cartoonistických soutěžích ve světě (kupř. Italy, Belgium, Japan, Argentina, China, Turkey, Taiwan, Czech republic). Získal i prestižní ocenění SPAKu *the Little Eryk* (1998, 2000), a také *the Great Eryk* (2002). (g)

Baranie Granie a St. Jerzy Lec. Kulturní středisko v Nowym Targu uspořádalo národní soutěž Baranie Granie – Ogólnopolskie Biennale Satyry im. *Stanisława Jerzego Leca*. Jedna ze tří soutěžních kategorií se týká *rysunku satyrycznego*. Letošní téma je „*Nasza codzienność*“. Poláci se přihlašují v rámci propozic elektronicky na str. www.mok.nowy targ.pl. (mh)

FECO / Korespondence FECO (board) versus FECO (France)

Po uzavěrce tohoto čísla e-GAGu byly členské spolky FECO informovány o této korespondenci asi ve věci neaktuálního FECO webu (uvádíme dopisy v originále):

13. 8. 2015: We are glad to see FECO website is back online.
We would like to know whose members form the **actual** FECO board, (we noticed there seems to be two different Secretary general), and what are their respective duties.
Could you confirm officially, please, this important point ?
Thank you in advance
Best regards
Alain Roche / Nalair
FECO-France President

13. 8. 2015: Dear Alain
I am sorry you never answered in the “period of revolution” of the FECO France group and to inform if some of the French members knew something about hacking the FECO website...
It took us an extra effort and extra money to clear it all and put it on line again. For the moment it is simple who is who.
Bernard Bouton is The President General (till the next election)
I am the Secretary General
Hope you received FECONEWS 60, you can see it on the memberships page.
Maybe we meet in St Just and can talk about it
Peter Nieuwendijk

14. 8. 2015: For FECO-France, truth is not reserved for councillors and irony for "everybody".
In this specific case we think the exact opposite.
Alain Roche / Nalair
FECO-France President
(Pokračování... najdete na příští straně!)

O vzhledu a obsahu oficiálních FECO stránek se lze průběžně informovat na této adrese: www.fecocartoon.com

I DO NOT KNOW THAT I GAVE YOU PERMISSION TO PUBLISH PERSONAL MAILS TO EVERYBODY.....

Peter N.

Having read that, one could ask himself whether the "revolutionary period" would not rather be on your side... At last everybody would make up his mind Best

Alain Roche / Nalair

FECO-France President

PS : About the FECO website hacking, it's always possible that a French would be guilty, or a political refugee you don't like, or anyone else, even you... ?

Polite and proper please, pending the outcome of the investigation.

A ještě pár vět ke kalendáři soutěží – v rubrice Propozice

Tři soutěže, tedy propozice soutěží LUANDA 12th CARTOON 2015 - Festival Int'l Comic and Animation for **EXPO CENTER "ANGOLA 40 YEARS"** s uzávěrkou 31. července 2015 a **Comics And Blitanimation International Competition** v bulharském Ruse s deadline **30. srpna** jsme nezařadili neb nejde v první řadě o soutěže kresleného humoru. Zručný autor chtivý propozic druhé z nich, najde kompletní informace na www.libruse.bg včetně formuláře přihlášky. **Contact and further info at:** E-mail: service@libruse.bg, libruse@libruse.bg Podobně široce zaměřený je 19. Japan Media Arts Festival „Call for Entries“ – Japonsko s **deadline: 9. 9. 2015** (18:00 Japan Standard Time). The Japan Media Arts Festival is a comprehensive festival of Media Arts (*Media Geijutsu*) that honors outstanding works from a diverse range of media - **from animation and comics to media art and games**. Divize: Art, Entertainment, Animation, and Manga. JMAF **Official Website:** <http://j-mediaarts.jp/en.php> - **Contact Information:** Japan Media Arts Festival Secretariat [c/o CG-ARTS] - Email: jmaf@cgarts.or.jp .

A ještě jedna informace z Itálie: **28. Int'l Biennial exhibition of Humour in Art - Tolentino** se koná ve dnech **27. 8. – 27. 9. 2015**.

Aktuality ze světa:

Doporučeníhodná adresa: informační web **Miroslawa Hajnose (viz foto nahoře vlevo!)** - <http://www.hajnos.pl/> - podává rychlé a kvalitní informace o /nejen/ polském **rysunku satyrycznym**. Následující zprávy jsme našli právě **zde:**

Černý humor v Kanadě

Pořadatelé mezinárodní soutěže *d'Arts Visuels Juste pour Rire* 2015 (Kanada) zveřejnili seznam čtyřiceti karikaturistů z 19 států, jejichž práce zaměřené na **černý humor** budou až do 25. července vystaveny v Montrealu v rámci festivalu **Juste pour Rire 2015**. Jména těchto finalistů najdete na ciavivac.com .

Odešel Jean-Jacques Loup

Ve francouzské metropoli Paříži zemřel **31. 7. tr.** významný francouzský karikaturista a kreslíř komiksů **Jean-Jacques Loup**. Bylo mu 79 let. **Obr. dole!**

Jujka vystavuje "Černé na bílém"

V *Muzeu Ziemi Lubuskiej* v **Zielone Górze** začíná ve středu **19. 8.** v 17 hodin výstava *rysunków prasowych* **Zbigniewa Jujky**. Expozice, kterou iniciovalo *Towarzystwo Miłośników Zielonej Góry „Winnica”*, má název **"Czarno na białym"**.

GAG / Už vůbec ne suchý humor...

Ne, štěstí nechodí po horách, ale ani nesedá na nesprávné lidi... Štěstí může mít i zvláštní podobu. Jako třeba když mezi desítkami unikátních alb s barevnými kresbami, promáčenými a pak zplesnivělými, najednou objevíte jedno, dvě, vodou netknutá. Důvod? Netušíte. Zázrak? Sotva. Voda je divný živel. Už od povodně na Malé Straně ukládám cennější kresby, fotky a knihy co nejvýš. Prostě nečekám, že by voda zaútočila shora. Žádný soused nad námi, který by nás vyplavil. A přece. Necelé dvě stovky ze 1600 zapsaných svazků publikací cartoons musím ze seznamu vyškrtnout. Pár se jich snad podaří nahradit novými. Pár méně poškozených nejspíš umístím do speciální krabice na půdu. Kdyby bylo přece jen třeba do nich nahlédnout... Ale humor už v nich nikdy nebude suchý... /i/

Kremnické gagy 2015 a karikatura

Karikatura se také letos drží v programu kremnických slavností humoru **na předním místě**, i když ze své povahy nemá takovou přitažlivost pro masy jako zpěv, hudba anebo divadlo...

Celý program GAGů naleznete v příloze tohoto čísla. A pro e-GAG z něj pořadatelé vybrali ty „body“, v nichž hrají autoři **kresleného humoru a satiry** hlavní role:

Polívka. (Herec, režisér, farmár, mím, ornitológ, klaun či kráľ Bolek Polívka je prezidentom tohtoročných Kremnických gagov) **Viz obr.!** Autor: **Shooty**

Gunár / Nominovaní karikaturisti v kategorii

Karikatúry a iné recesistické výtvarné diela

Juraj Cajchan (SWE); Tsocho Peev (BG); Istvan Kelemen (HU); Břetislav Kovařík (CZ); Malgorzata Lazarek (PL); Rasťo Visokai (SK); Mikuláš Sliacky (SK).

Improkarikatúra / Téma: MINCE

Kreslia nominovaní a prítomní karikaturisti

Improvizované kreslenie na tému Mince pri príležitosti 125. výročia založenia Múzea mincí a medailí v Kremnici.

Sprievodné výstavy / Architektúra + Polívka

Architektúra

Výstava najlepších karikatúr z troch ročníkov medzinárodnej súťažnej prehliadky, ktoré sa uskutočnili v rokoch 1992, 1994 a 1996 v Galérii mesta Bratislava.

Galéria Bolka Polívku

Výber karikatúr a malieb voľne inšpirovaných fenoménom

Mello v Cartoon Gallery

Karol Čizmazia nabízí ve své *Cartoon Gallery* malý obrazový výlet do exotické Brazílie. Je to reprezentativní výstava tvorby Silvana Mella, známého karikaturisty z této země.

Odstartovat nabízený zájezd můžete ihned na <http://www.cartoongallery.eu/vystavy/>.

Kresba vlevo: **Mello**

Cosí neuvěřitelného: Vico už zase vzkřísil *Bumerang!*

Fedor Vico, jehož zvilá vytrvalost už mnohokrát slavila úspěch, poslal známým slovenským (i vybraným **českým**) humoristům informaci, že se mu opět daří v úsilí obnovit legendární humoristický čtrnáctideník ***Bumerang***. V deníku ***Šport***, kam Vico dvakrát v týdnu přispívá kresleným vtípem, by vydavatel vkládal jednou za dva týdny samostatný humoristický časopis. Čtrnáctideník by sestavoval, redigoval a kompletně na klíč dodával do tisku ***Fedor Vico***.

Někdejší rozsah 16 stránek by zůstal zachován, otázka zachování legendárního názvu je ještě otevřená.

Zatím tedy je hlavní informací fakt, že se ptá významných kreslířů vtípů, zda může počítat s jejich příspěvky. Uvádí rovněž: „Zároveň prosím bývalých přispěvatelů *Bumerangu*, či by souhlasili s použitím ich příspěvků z původního *Bumerangu* aspoň do úvodního čísla, pokud by sa tento názov predsalen podarilo presadiť. Podľa predbežnej dohody s vydavateľom by mohlo prvé číslo časopisu vyjsť už niekedy koncom septembra.“

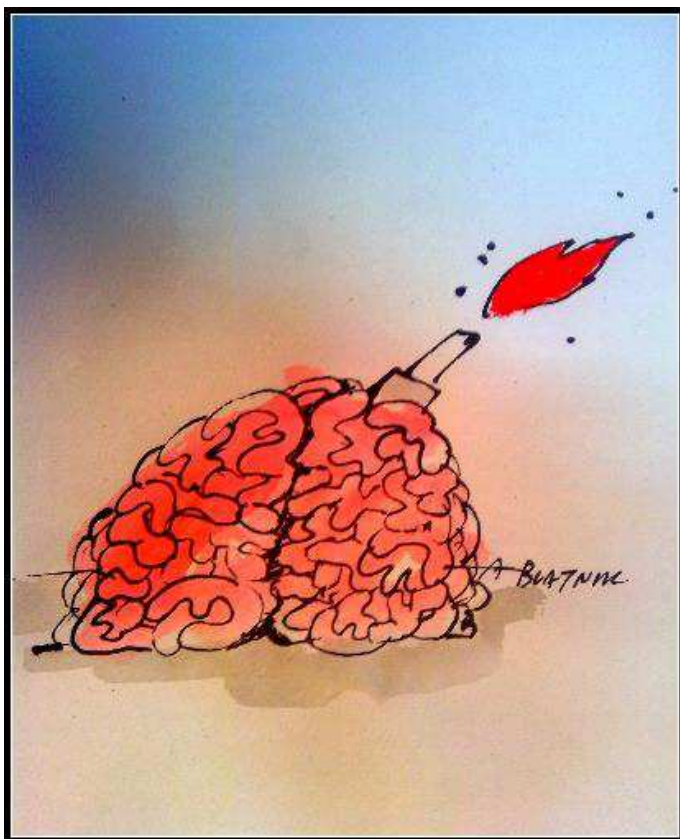
Aby nedošlo hned na počátku k nedorozumění, časopis má být autonomní a příspěvky se tedy nemusí (ale samozřejmě mohou) týkat jen sportu. Vydavatel nejspíš počítá s tím, že postupně v ten den, kdy **bude ve Športu vložen humoristický časopis**, bude vyšší odbyt listu. Pokud by si ovšem deník koupil i ten, kdo má větší zájem o satiru než jen o sport.

V Praze si vzpomeneme, že podobnou myšlenku měli v redakci Blesku v závěru minulého roku, kdy na zkoušku vkládali do deníku každý týden útlý sešit s mnoha vtipy pod retrotitulem **Dikobraz**. Po vyhodnocení se asi ukázalo, že pouhý měsíc na zavedení (a zvýšení nákladu novin) byl moc krátký a nic dál se nedělo.

Bylo by proto fajn, kdyby Šport dal Vicovu pokusu delší lhůtu k prosazení u čtenářů. Náklady vydavatelství se díky vkládanému časopisu jistě zvýší, ale pokud jde o honoráře na jedno číslo (pro autory i redakci) jsou zprvu stanoveny dost nízko. Lze tedy konstatovat už nyní, že efekt a hodnota tohoto skvělého činu by byly rozhodně vyšší než pouhý ekonomický výsledek.

Kresba: Fedor Vico

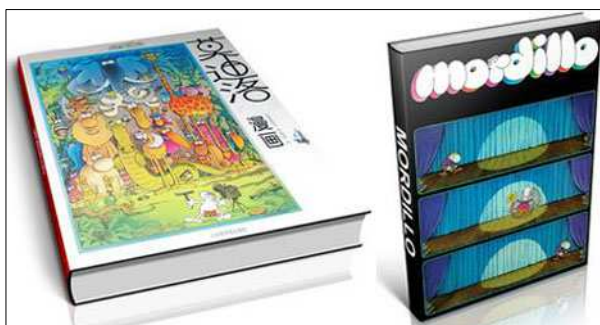

V Prešově budou mozky kýchat také letos!

Zatím neprozradíme kdy, ale už je téměř jisté, že v příštím čísle e-GAGu přineseme jak zprávu o vyhlášení dalšího ročníku mezinárodní soutěže **Kychanie mozgu**, tak celé soutěžní propozice včetně „tématu 2015“. Prešovská soutěž je pravidelně jednou z vůbec posledních v kalendáriu a tudíž málem poslední příležitostí pro slovenské, české a další autory, jak získat v tomto roce cenu nebo diplom plus účast na tamní posoutěžní výstavě (ta pak obvykle ještě putuje, dokonce do blízkého zahraničí). Dílo z hlavy a štětce srbského karikaturisty **Alexandra Blatnika** tedy upozorňuje na blížící se uzávěrku – termín zatím nehoří, ale mozky autorů, kteří zatím jen plánují účast, by se už měly zvolna zahřívát. Konečně: tepla na to příroda poskytla během tohoto měsíce už více než dost... (g)

Mordillo vyšel v Japonsku

Pokud si dobře pamatujeme, tak původem argentinský a pak evropský cartoonista **Guillermo Mordillo** navštívil před pár lety i Slovensko. Ale nyní zamířil ještě mnohem dál na východ. Velký výběr jeho vtipných kreseb beze slov nyní vyšel i **v Japonsku**. Tamnímu zvláštnímu výtvarnému názoru a tradici manga by tyto výrazně graficky pojaté kousky rozhodně měly „sednout“. (r)

Jaber Asadi Second Prize 2015

Tabrizi 2009

Dario 2011

Dítě v mrakodrapové mříži *Jabera Asadiho* z Íránu získalo kdesi 2. cenu. Ale nejen výše zveřejněná díla, kde mrakoškraby svírají dnešního občana, ukazují, že tento symbol je už z minula hodně osahaný. Na městského člověka je třeba se podívat i jinak, soudí Rahim z Tabrizu

A když zde zbylo místo, alespoň jedna **kuriozita**. Jak známo, ve světě působí početná komunita hledačů či sběratelů „dvojáků“, kteří své objevy rádi vyjevují světu. Obvykle tak zpochybní výrok jury, která nepůvodnímu dílu přidělila cenu. V našem případě však nejde o soutěž, ale o kuriozitu. Párek obrázků od českého a slovenského autora dělí jubilejních 20 let od vzniku! (r)

Petr Urban, 1990

Marian Kamensky, 2010

35. Int'l Nasreddin Hodja Caricature Competition Istanbul / Turecko

Polským trojnásobným úspěchem skončil letošní ročník známé istanbulské soutěže

Grand Prize: Grzegorz Szumowski / Polsko

Honour Prize: **Pawel Kuczynski / Polsko viz obr. dole!**

Honour Prize: **Ronaldo Cunha Dias / Brazílie**

Honour Prize: **Kambiz Derambakhsh / Iran**

Honour Prize: **Sergey Riabokon / Ukrajina**

Honour Prize: **Zygmunt Zaradkiewicz / Polsko / viz obr. nahoře!**

Special Prize of the Turhan Selcuk: **Musa Gumus / Turkey**

Special Prize of the Semih Balcioglu: **Julian Pena-Pai / Romania**

Special Prize of the Ferit Ongoren: **Vladimir Kazanevsky / Ukraine**

Special Prize of the Association of Caricaturists: **Bogdan Petry & Horia Crisan / Romania**

Special Prize of Aksehir Municipality and Nasreddin Hodja: **Farzane Vaziritabav / Iran**

Special Prize of the Jury: **Valentin Georgiev / Bulgaria**

Special Prize of the Jury: **Pavel Botezatu / Romania**

Special Prize of Ministry of Culture and Tourism: **Xiao Xiang Hou / China**

Special Prize of Press Publications Inform. General Administration: **Konstantin Kazančev / Ukraine**

Special Prize of the Koc Holding: **Alessandro Gatto / Italy**

Special Prize of the Association of Journalists of Turkey: **Jugoslav Vlahovic / Serbia**

Special Prize of Istanbul Metropolitan Municipality: **Luka Lagator / Montenegro**

Special Prize of Union of Turkish Bar Association: **Jitet Kustana / Indonesia**

Special Prize of Kadikoy Municipality: **Michel Moro Gomez / Cuba**

Special Prize of FOX TV: **Sunnerberg Constantin / Belgium**

ZYGMUNT ZARADKIEWICZ / POLONYA / POLAND
Başarı Ödülü / Honour Prize

PAWEL KUCZYNSKI / POLONYA / POLAND
Başarı Ödülü / Honour Prize

Oprava

na titulní stránce GAGU č. 7 v obsahu rubriky **Výsledky** zůstaly státy z minulého čísla. Ve skutečnosti tu měly být uvedeny tyto země: **Bulharsko, Rumunsko, Turecko, Polsko, Belgie, Srbsko, Čína, Itálie, Irán, Indie...** Omlouváme se za chybu související s živelní katastrofou v sídle redakce.

4. Int'l Olive Cartoon Contest 2015 – Kypr

Mezinárodní jury v čele s předsedou *Johnem A. Lentem* z USA (a s *Hüseyinem Çakmakem* za kyperské pořadatele) posoudila **457 příspěvků od 226 autorů z 56 států**. Předběžně uveřejnila na webu díla vybraná k ocenění a po čase, kdy mohli „hledáči dvojníků“ vznášet námítky pro nepřívodnost, zveřejnila výsledky:

First Prize / 1.000 Euro + Gold Olive: Vladimir Stankovski (Srbsko) - Viz kresba na příští straně!

Second Prize / 800 Euro + Silver Olive: Raul Alfonso Grisales (Kolumbie)

Third Prize / 600 Euro + Bronz Olive: Muammer Kotbaş (Turecko)

Special Prize: Farzane Vaziritabar (Iran); Kürşat Zaman (Turecko); Valeri Alexandrov (Bulharsko); Makhmud Eshonkulov (Uzbekistan); Ali Mirae (Iran); Cengiz Beysoydan (Kypr); Tsocho Peev

(Bulharsko); **Aurel Șt. Alexandrescu** (Rumunsko); **Kemal Özyurt** (Turecko); **Luc Vernimmen** (Belgie); **Halit Kurtulmuş Aytoslu** (Turecko); **Menekşe Çam** (Turecko); **Philippe Bossens** (Belgie).

Special Prize of the Organization:

International Journal of Comic Art

Special Prize: Mehmet Kahraman

(Turkey);

Federation Cartoonists

Organizations (FECO - CYPRUS)

Special Prize: Leyla Çınar Algül

(Cyprus);

Federation Cartoonists

Organizations (FECO - GREECE)

Special Prize: Andrea Pecchia

(Italia);

Cartoon Publishing **Special Prize:**

Sanaz Yahyavi (Iran);

Olive Festival **Special Prize: Serpil**

Kar (Turkey);

Cyprus - Turkish Cartoonists

Special Prize: Hakan Boral

(Cyprus);

Fire Humour Magazine **Special Prize: Andrei Popov** (Russia);

New Scorpion Cartoon and Humour Magazine **Special Prize: Shahram Rezai** (Iran)

Oceněné práce si lze prostudovat na <http://caricaturque.blogspot.ru/2015/07...5-non.html>

II. International Contest „Caneva Ride 2015” - Itálie

Italská jury vybrala ze **222** prací autorů z 51 zemí tyto k ocenění:

First Prize: **Sergio Tassarolo** / Italy

Second Prize: **Maxim Smagin** /

Russia – **viz obr.!**

Third Prize: **Oleksij Kustovsky** /

Ukraine

Mentions / diplomy:

Aidarbek Gazizov / Kazakhstan

Boris Erenburg / Russia

Emily Escobar Ochoa / Ecuador

Giacomo Cardelli / Italia

Kononov Dmitry / Russia

Sasha Dimitrijevic / Serbia

Tarassenko Valeri / Russia

International Cartoon Contest

“Politics & Sex” - Izrael

Do soutěže pořádané i-deníkem

“Beseder?” poslalo příspěvky ví-

ce než dvě stě karikaturistů ze 40 států. V jury úřadovali známí autoři **Andrey Biljo**, **Victor Bogorad**, **Michael Zlatkovsky**, **Sergej Tjunin**; žurnalista **Victor Šenderovič** a sexuolog prof. **Lev Šeglov**.

1. cena: **Alexander Zudin** (Rusko)

2. cena: **Slavomir Makal** (Polsko)

3. cena: **Andrej Popov** (Rusko)

Honorary diplomas: 20 autorů (5 Rusů, 4 Izraelci, 3 Srbové, Uzbek, Ukrajinec, Makedonec, Kubánek, Holanďan, Bulhar, Rumun a Američan *Fang Chen*)

Special prize of the Cartunion, International Cartoonists' Club: **Tošo Borković** (Srbsko)

„Debiut“ XVII. Zielona Góra 2015 (dodatek: Zvláštní ceny)

Pořadatelé XVII Otwartego Międzynarodowego Konkursu na Rysunek Satyryczny “*W delegacji*” - Zielona Góra 2015 krom oficiálních cen (viz minulé číslo GAGu) dodatečně vyhlásili ještě jména autorů, kteří získali několik zvláštních cen, udělených tradičně sponzory, patrony a mediálními partnery soutěže:

Břetislav Kovařík (Czechy) – zvl. cena od Elektrociepłownię „Zielona Góra” S. A.

Jovan Prokopljević (Serbia) – zvl. cena od Zielonogórski Ośrodek Kultury.

Magda Kozieł-Nowak (Polska) – zvl. cena od Regional. Centrum Animacji Kultury w Z. Górze.

Henryk Cebula (Polska) – zvl. cena od Stowarzyszenie Polskich Artystów Karykatury w Warszawie.

Artur Galicki (Polska) – zvl. cena od Muzeum Karykatury im. E. Lipińskiego w Warszawie.

Jiří Novák (Czechy) – zvl. cena od Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze – **viz obr. vpravo!**

A ještě jména některých autorů s kresbami na výstavě; respektive * v katalogu: GERMANY: Pavel Taussig / SLOVAKIA: Bo-bo Pernecky* / CZECH REPUBLIC: Evžen David*; Břetislav Kovařík*; Jiří Novak*; Jiří Srna*.

Propozice / Brazílie, Makedonie, Španělsko, Rakousko, Polsko

11. International Limeira Hall Of Humor, Limeira - Brazílie

Kategorie: All topics suggested here can work on the **four possible categories** such as Cartoon, Political Cartoon, Caricatures and Comics na tato témata:

Téma:

- 1 - THE POWER OF AN IMAGE
- 2 - TECHNOLOGY AND COMMUNICATION
- 3 - TRANSPORT
- 4 – MATA ATLÂNTICA FOREST
- 5 - WATER
- 6 - NEW WORLD
- 7 - APOCALYPSE

Deadline: 11. 9. 2015

Registrations: Participants can sign up with three works of his own, in A3 size (29.7 x 42cm) All works should be UNIQUE AND UNPUBLISHED. If not respected the rules the drawings do not compete for prizes.

Adresa for works sent by MAIL:

(Caricature, Cartoon, Political Cartoon and Comics)
CAIXA POSTAL 338
Rua Tiradentes 501
Limeira - SP 13480 970 - Brasil

Adresa to DIGITAL works: (Digital and Interart) Send to:
piuhumor@hotmail.com in A3 size with 300dpi JPEG.

Ceny: For selected in each category will have certificates and trophies. This year we will have one (1) **cash prize of R\$ 1,000.00** (one thousand reais) which will include an artist chosen by our judging panel.

Výstava: Vybrané práce budou vystaveny od 21. 9. do 5. 10. 2015, at the Victoria Theatre Gallery, plus the permanent virtual exhibition on the O PIU Publisher House (www.jornalopiu.blospot.com).

All entries will be considered acquisitive by O PIU pub-lishing house. The possession, use and other rights in these jobs are held by Editora Ltda O PIU, which reserves the right to make use of them to his will. The simple application configures automatically and full participant in accordance with this Regulation.

1. Int'l Graphic Humour Competition About Labour Rights Barcelona - Španělsko

Téma soutěže: “**Graphic Humour about Labour Rights**”. The starting points include: working conditions, functional diversity and work, right to work, the informal economy, equality and discrimination at work, gender equality, freedom of association, labour migration, maternity protection, job insecurity, social protection, pensions, wages, health and safety at work, working hours, decent work, domestic work, child labour, juvenile labour, forced labour, human trafficking and slavery. Anything.

Počet: maximum of 3 original papers to the contest.

Formát: jakýkoliv.

Texty: Vtipy beze slov, jinak jen Catalan, Spanish, English, French či Arabic jazyku.

Adresa e-mail: humorgraficidretslaborals@cgtcatalunya.cat

Technické parametry: 300 DPI point resolution in JPG or JPEG format.

Adresa normální pošta: Via Laietana 18, 9a Planta – 08003, Barcelona.

Deadline: 31. 8. 2015 at 24:00 (Central European Time or Barcelona time).

A card that includes the name, surname, Postcard and e-mail address, telephone contact, a picture or cartoon of the author, and a brief summary of their path as an artist must accompany the presentation of the works.

Ceny: a) First prize € 600 , b) Second prize € 300 , c) Third prize € 100, and 4 runner-up prizes of € 100 for each of the following themes...

Doporučené tipy na téma: *Union repression, Family and Labour Conciliation, Social Economy, Occupational health.*

Jury: during September 2015 by email and subsequently published in the blog and networks of the competition.

Výstava: 80 vybraných prací "Graphic Humour about Labour Rights".

XIII. Int'l Drawing Competition Satirical "Karpik 2015" Niemodlin - Polsko

1. **Počet:** max. 2 kusy. Kresby v originální podobě.

2. **Formát** max. A-3.

3. Každá práce podepsána a opatřena vzadu plnou adresou účastníka.

4. **Téma:** fish, fishermen, fishing in the network, etc.

5. **Ceny:** Grand Prix 2,500 PLN. 3 ceny po 1,000 PLN.

6. *The organizer may award additional prizes.*

7. *The Promoter does not accept responsibility for any damage sustained during shipment.*

8. *Submitted manuscripts become the property of the organizers.*

9. **Deadline** 30. 9. 2015.

Adresa: Cultural Centre in Niemodlin, ul. Reja 1, 49-100 Niemodlin POLAND - označte "Karpik"

10. *Participation in the competition is tantamount to consent to the processing of personal data in accordance with the Act of August 29, 1997., as amended*

XIII. International Cartoon Contest "Karpik 2015" - Niemodlin-POLAND

OSTEN World Gallery of Cartoons Competition for digital cartoons

Téma: BEER!!! (pivo)

Digital form: A4, .jpg, 300dpi

Deadline: 20. 9. 2015

Since 1969, from the first World Gallery of Cartoons, OSTEN is dedicated to the creativity, liberated thought and free artistic expression. With a desire to foster the true values in the cartoonists' expression, we pay tribute to those conceiving the everlasting values in their works on paper. Nevertheless, we also pay considerable attention to new trends, because we are aware that time is of importance, and the future is now. We are also organizing thematic contests for digital cartoons, so we can meet the expectation of those who are

more comfortable with the digital production.

Formát: The works should be sent by e-mail only (preferable format A4, .jpg, 300dpi).

Cena: For the cartoonist whose work will be assessed as the best cartoon of the competition, the organizer envisages the award – an **exhibition in OSTEN Gallery, Skopje.**

Adresa: on the e-mail: cartoons@osten.com.mk / Přijaté práce najdete na: <http://osten.com.mk/>

Více: <https://www.facebook.com/OstenWorldGalleryOfCartoons>

Kresba: **Malgorzata TABAKA, Polsko**, in the 42nd World Gallery of Cartoons Skopje 2014.

1. Salzburg caricature price 2015 Salzburg - Rakousko

The Salzburger cartoons price is supported by other non-profit organizations and artists like Gerhard Haderer and Thomas Wizany, whereby the young cartoonists can count on a broad social majority. An intergenerational jury composed of representatives of the students, the Austrian Student Union, the Chamber of Labour and the People's Aid will select the winners. In addition to the numerous awards each participant at the award ceremony will be rewarded with a gift.

Formát: only an overall picture maximum size of A3; only a caricature (not multiple images); only an image, that is. No images sequences as in a comic; **No photographs and no digital works** (pouze ručně vytvořené karikatury!)

Deadline 31. 8. 2015.

Adresa: e-mail to presse@marksalzburg.at or transmitted to the address of **MARK.freizeit.kultur, Hannakstraße 17, A-5023 Salzburg.** And e-mail address mitzuschicken on the **entry form.** Those interested can see the cartoons submitted to the **MARK website.** Feedback and questions regarding cartoons price may at any time be sent via e-mail to us.

Téma? Cartoons can be, for example contributions on various topics / areas:

Politics, economy, worldviews, artistic and cultural fields

Opinions, experiences, or future predictions Ideas

Prominent example Politicians, singers, actors

Everyday experiences as out of school, during training, at work, during leisure time

Exercising criticism representing Humoooor, etc. etc. exhibition course.

Ceny:

1. místo: 300,00 EUR; 2. místo: 200,00 EUR; 3. místo: 100,00 EUR

2 x signed illustrated books by *Gerhard Haderer*

1 x signed book by Thomas Wizany

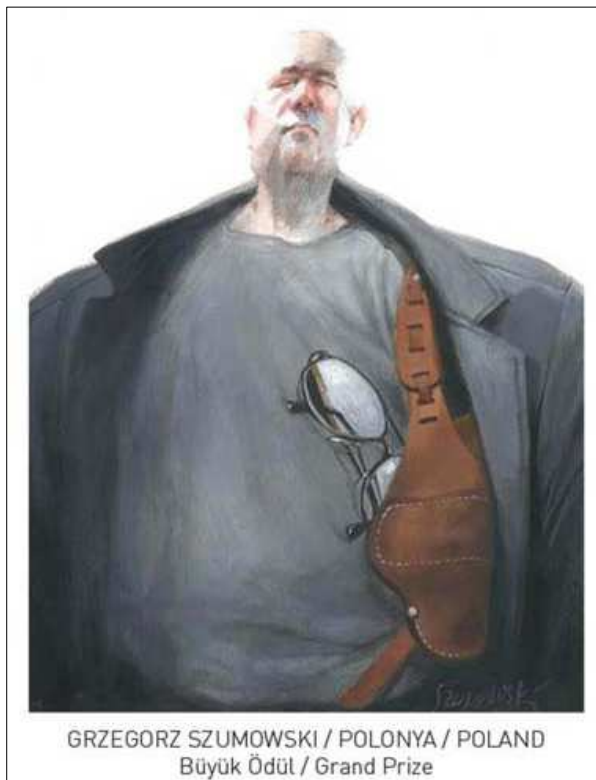
10 x character sets (worth EUR 24.99 / per set)

1 x drawing course (worth EUR 99.00)

Vouchers of my indigo - watch out! For the first 10 submitter Inside there my indigo vouchers to be won!

Výstava: Art Gallery of MARKOther Exhibiting Opportunities (collection / exhibition od listopad 2015 to únor 2016) na různých místech - třeba Austrian Student Union / University of Salzburg Unipark aj.

Ceremoniál: 31. 11. 2015 v 15 hod. in Hannakstraße 17, A-5023 Salzburg.

GRZEGORZ SZUMOWSKI / POLONYA / POLAND
BüyüK Ödül / Grand Prize

Kalendarium

Na úvod něco spíš osobního, tedy **ze zákulisí redigování rubrik e-GAGu.** Asi nikoho nepřekvapí, když prozradím, že nejnepříjemnější, ale podle nás nezbytnou činností je pátrání, uskladňování, zpracovávání a většinou i překládání **soutěžních propozic** z nejrůznějších zdrojů a jazyků. Pominu-li technické nesnáze (třeba z arabských zdrojů naskakují texty psané zprava doleva!) hlavně s písmi různých velikostí (a tzv. *kuželek*) a s obrázky (logy) v nepříjemném formátu *pdf*, zůstávají i velké problémy vysloveně obsahové...

Problémy? Ono jde spíš o to, usnadnit čtenáři orientaci v propozicích, které **každý píše jinak** - a co horšího - vůbec netuší, co je pro potenciální účastníky podstatné. Najít někdy datum uzávěrky soutěže v propozicích je smutná a dlouhá práce. Přitom tím vše začíná! Každý, kdo na webu či v časopise přináší seznam nejbližších festivalů, řadí je právě **podle blízkosti deadline!** Už před dlouhými lety učinili ve FECO dobrou věc, když vytvořili vzorový mustr, vlastně takový návod, jak za sebe řadit v soutěžních propozicích podstatné údaje: název, pořadatel, téma, ceny či trofeje, počet a velikost příspěvků, technické parametry, záslužící adresu(!) aj. Prakticky to, jak to nyní vi-

díte v GAGu. Takto vytvořené propozice nejsou nikdy delší než stránka a to ještě jsou možné i další

